

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 16. december 2005
Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2005-902-0007
Dok.: LCH40242

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om spillekasinoer¹
(Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme)

§ 1

I lov om spillekasinoer, jf. lovbekendtgørelse nr. 861 af 10. oktober 1994, som ændret ved lov nr. 443 af 31. maj 2000 og § 5 i lov nr. 366 af 24. maj 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 20 b, stk. 1, affattes således:

”§ 20 b. Spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte, der er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, skal være særlig opmærksomme på transaktioner, som kan have tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Ved mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, skal den i § 20 a nævnte kontrollant straks underrettes. Kan mistanken om, at transaktionen har eller har haft tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ikke umiddelbart afkræftes, skal kontrollanten straks underrette politiet i medfør af § 20 a, stk. 5.”

2. § 20 b, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale, og andre ansatte, der er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, samt revisorer og andre, der udfører særlige hverv for spillekasinoet, er forpligtet til at hemmeligholde, at der er eller vil blive givet kontrollanten eller politiet oplysninger, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse om hvidvask af penge eller

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (3. hvidvaskningsdirektiv), EU-Tidende L 309 af 25. november 2005, s. 15.

finansiering af terrorisme. Pligten til hemmeligholdelse omfatter også kontrollanten. Pligten til hemmeligholdelse gælder ikke videregivelse af oplysninger til politiet.”

3. § 20 d, stk. 1, affattes således:

”Et spillekasino skal i samarbejde med kontrollanten udarbejde skriftlige interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer, herunder om kundelegitimation, underretning, opbevaring af registreringer, kommunikation og kontrol med henblik på at forebygge og forhindre hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Et spillekasino skal i samarbejde med kontrollanten endvidere udarbejde uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne, jf. § 9 a og § 20 b.”

4. Efter § 20 d indsættes i *kapitel 6*:

”§ 20 e. Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet kan, såfremt efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod, give kontrollanten og spillekasinoets ledelse meddelelse om status i en sag, hvori der er givet underretning om mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, herunder om der er rejst sigtelse i sagen, ligesom der kan gives underretning om sletning i hvidvaskregistret hos Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og om endelig afgørelse; ved domfældelse eventuelt i form af en dom eller domsekstrakt.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte meddelelser må ikke uberettiget videregives.”

5. § 24, stk. 1, affattes således:

”Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 1, § 4, § 6, stk. 1-5, § 6 a, stk. 2, § 8, stk. 1, § 8 a, §§ 9 a-9 d, §§ 10 og 11, § 12, stk. 1 og 3, §§ 13-15, § 16, stk. 1, § 17, stk. 2, § 18, stk. 1, § 19, § 20 a, stk. 1 og 5, § 20 b og § 20 c, § 20 d, stk. 1, og § 20 e, stk. 2, eller
- 2) tilsidesætter vilkår fastsat efter § 1, stk. 4.”

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2006.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (i det følgende benævnt 3. hvidvaskdirektiv) for så vidt angår spillekasinoer.

3. hvidvaskdirektiv har primært til formål at sikre, at en række reviderede rekommandationer til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, der er udarbejdet af Financial Action Task Force (i det følgende benævnt FATF), bliver gennemført ensartet i medlemsstaterne. FATF er et mellemstatsligt samarbejde, der har til formål at udvikle og fremskynde tiltag mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. FATF, som Danmark har været medlem af siden etableringen i 1989, er det førende internationale organ for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. FATF's rekommandationer blev gennemgribende revideret og udvidet i 2003, og Europa-Parlamentet og Rådet har derfor fundet, at hvidvaskdirektivet bør være i overensstemmelse hermed.

Lovforslaget indebærer således, at 3. hvidvaskdirektiv og dermed også FATF's rekommandationer gennemføres i dansk ret for så vidt angår spillekasinoer.

3. hvidvaskdirektiv foreslås i øvrigt – med undtagelse af spillekasinoer – gennemført i dansk ret ved det forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som blev fremsat for Folketinget af økonomi- og erhvervsministeren den 9. november 2005 (lovforslag nr. L 47).

1.2. Hovedtræk af lovforslaget

3. hvidvaskdirektiv indeholder en række bestemmelser, der – i vidt omfang – ligeledes var gældende efter det hidtil gældende hvidvaskdirektiv, og derfor i tilpasset form allerede er gennemført for så vidt angår spillekasinovirksomhed. Formålet med lovforslaget er således at gennemføre de øvrige bestemmelser i 3. hvidvaskdirektiv i dansk ret for så vidt angår spillekasinoer.

For det første foreslås en ændring af spillekasinoovens § 20 b, stk. 1, med henblik på at sikre, at spillekasinoerne og disses ansatte ligeledes skal være særlig opmærksomme på transaktioner, som har – eller har haft - tilknytning til finansiering af terrorisme. I givet fald skal den offentlige kontrollant underrettes herom.

Lovforslaget indebærer desuden en ændring af spillekasinoovens § 20 b, stk. 3, hvorefter pligten til at hemmeligholde, at der er – eller vil blive – givet kontrollanten eller politiet oplysninger, ligeledes omfatter mistanke om finansiering af terrorisme.

Endvidere foreslås en ændring af spillekasinoovens § 20 d, som har til formål at præcisere indholdet af de kontrol- og kommunikationsprocedurer om bl.a. kundelegitimation, underretning, opbevaring af registreringer, kommunikation og kontrol, som spillekasinoet skal udarbejde med henblik på at forebygge og forhindre hvidvask af penge eller finansiering.

Lovforslaget indeholder desuden en ny bestemmelse, hvorefter Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet - såfremt efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod - kan give kontrollanten og spillekasinoets ledelse meddelelse om status i en sag, hvori der er givet underretning om mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, herunder om der er rejst sigtelse, ligesom der kan gives underretning om sletning i hvidvaskregistret hos Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og om endelig afgørelse, ved domfældelse eventuelt i form af en dom eller domsekstrakt. Disse oplysninger må ikke uberettiget videregives.

Endelig foreslås det, at den foreslåede bestemmelse i § 20 e, stk. 2, strafbelægges.

2. Gældende ret

2.1. Hvidvasklovgivningen

2.1.1. EU-retlig regulering

3. hvidvaskdirektiv har til formål at koordinere medlemsstaternes indsats til beskyttelse af det finansielle system mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Efter 3. hvidvaskdirektiv, der er et minimumsdirektiv, skal medlemsstaterne drage omsorg for, at hvidvask af penge og finansiering af terrorisme forbydes. Der skal herunder indføres forpligtelser for de omfattede institutter mv. til at medvirke hertil i nærmere omfang, som er angivet i direktivet. For disse institutter foreskrives således en pligt til at påse, at kunders identitet oplyses, og at der sker registrering og opbevaring af oplysninger derom og om transaktioner. Endvidere er der en pligt til at undersøge og anmelde forhold, der mistænkes for at kunne have tilknytning til

hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, således at myndighederne kan forbyde, at transaktionen gennemføres.

3. hvidvaskdirektiv indebærer desuden, at oplysninger, der gives af de omfattede institutter i god tro, ikke skal betragtes som brud på den tavshedspligt, der i øvrigt måtte gælde, ligesom videregivelse ikke kan medføre, at instituttet pådrager sig nogen form for ansvar. Ifølge direktivet skal der til de nævnte formål etableres passende politikker og procedurer for at gøre de ansatte bekendt med bestemmelserne i direktivet, herunder ved at gennemføre særlige uddannelses- og instruktionsprogrammer for de ansatte.

Med 3. hvidvaskdirektiv ophæves det hidtil gældende hvidvaskdirektiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001. 3. hvidvaskdirektiv viderefører imidlertid i vidt omfang bestemmelserne i det tidligere hvidvaskdirektiv med de ændringer, som følger af, at direktivet tager særligt hensyn til FATF's rekommandationer.

2.1.2. Hvidvasklovgivningen i Danmark

Det hidtil gældende hvidvaskdirektiv er gennemført i dansk ret ved lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, jf. nu lovbekendtgørelse nr. 132 af 1. marts 2005. Loven bygger som helhed på bestemmelserne i direktivet og indebærer således, at de virksomheder, der er omfattet af loven, er pålagt en række forpligtelser, som skal forebygge anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge. Ændringsdirektivet 2001/97/EF er – bortset fra spillekasinoer – gennemført i dansk ret ved lov nr. 422 af 6. juni 2002 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge (Bekæmpelse af finansiering af terrorisme, udvidelse af anvendelsesområde, usamarbejdsvillige lande).

Som anført i afsnit 1.1. foreslås 3. hvidvaskdirektiv gennemført i dansk ret – bortset fra spillekasinoer – ved det forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som er fremsat for Folketinget den 9. november 2005. Dette lovforslag tager udgangspunkt i betænkning nr. 1447/2004 om hvidvasklovgivningen, som er afgivet af Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet.

Det fremgår af § 3 i forslaget til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, at der ved hvidvask skal forstås som ”1) uberettiget at modtage eller skaffe sig eller andre del i økonomisk udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse eller 2) uberettiget at skjule, transportere, hjælpe til afhændelse eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte fra en strafbar lovovertrædelse eller 3) forsøg på

eller medvirken til sådanne dispositioner.” Bestemmelsen omfatter også dispositioner foretaget af den, der har begået den strafbare lovovertrædelse, som udbyttet hidrører fra. Begrebet hvidvask skal forstås i overensstemmelse hermed.

Desuden fremgår det af § 4 i forslaget til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, at der ved finansiering af terrorisme skal forstås finansiering af terrorisme som defineret i straffelovens § 114 a. Af straffelovens § 114 a fremgår, at med fængsel indtil 10 år straffes den, som 1) direkte eller indirekte yder økonomisk støtte til, 2) direkte eller indirekte tilvejebringer eller indsamler midler til eller 3) direkte eller indirekte stiller penge, andre formuegoder eller finansielle eller andre formuegoder eller finansielle eller andre lignende ydelser til rådighed for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger omfattet af § 114.

2.2. Spillekasinoavgivningen

Hvidvaskloven omfatter ikke spillekasinoer, men en række bestemmelser i det hidtil gældende hvidvaskdirektiv er - i tilpasset form - gennemført i spillekasinoen.

Ved lov nr. 397 af 13. juni 1990 om spillekasinoer (spillekasinoen), som trådte i kraft den 31. december 1990, blev der indført mulighed for efter tilladelse fra Justitsministeriet at oprette og drive spillekasinovirksomhed i Danmark. Der er i dag seks spillekasinoer i Danmark.

Spillekasinoen indeholder bl.a. bestemmelser om de tilladte former for spil, om placeringen af indsatser, om vekslinger i spillekasinoer, om adgangskravene til spillekasinoer og om hvidvask i spillekasinoer. Loven regulerer desuden visse forhold med hensyn til ansættelse af personale i spillekasinoerne, ligesom loven indeholder en række kontrolbestemmelser, herunder om den offentlige kontrollant og om politiets tilsyn med spillekasinovirksomheden.

Ved lov nr. 1096 af 22. december 1993 om ændring af lov om spillekasinoer og lov om afgift af spillekasinoer blev en række regler i hvidvaskdirektivet i tilpasset form overført til spillekasinovirksomhed. Ændringerne trådte i kraft den 1. januar 1994 og den 1. juli 1994.

Ved lovændringen blev der bl.a. indført regler om forevisning af legitimation og om registrering af oplysninger om enhver gæsts navn, adresse, fødselsdato, nationalitet samt ankomsttidspunkt til spillekasinoet. Desuden blev der indført en pligt til at opbevare disse oplysninger i to måneder og derefter slette dem. I tilknytning til kravet om forevisning af legitimation ved ankomsten blev der desuden fastsat regler om, at et spillekasino med henblik på efterfølgende identifikation skal foretage videoregistrering af den ankommende gæst, og at spillekasinoet skal opbevare denne videoregistrering i to måneder. Disse ændringer indebærer, at det hidtil gældende hvidvaskdirektivs

artikel 3 om legitimation og registrering af kunder i tilpasset form blev gennemført i spillekasino-
noloven.

Ved lovændringen blev der desuden indført en række yderligere kontrolbestemmelser i spilleka-
sinoloven, herunder regler om, at der i hele spillekasinoets åbningstid skal være en uafhængig
person (kontrollant) til stede. Kontrollanten skal foretage indberetning til politiet, såfremt ved-
kommende bliver opmærksom på, at de for spillekasinoet gældende regler ikke overholdes, eller
i øvrigt bliver opmærksom på uregelmæssigheder i forbindelse med spillenes afvikling mv. Spil-
lekasinoernes ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte skal underrette kontrollanten ved
mistanke om, at en veksling har tilknytning til hvidvask af penge, eller der foregår uregelmæs-
sigheder ved spillenes afvikling med henblik på, at kontrollanten træffer beslutning om underret-
ning af politiet. Med disse bestemmelser er det hidtil gældende hvidvaskdirektivs artikel 6 i til-
passet form gennemført i spillekasino-
noloven.

Desuden er spillekasino-
noloven ændret ved lov nr. 443 af 31. maj 2000, hvor pligten for spillekasi-
noerne til at opbevare oplysninger om gæsterne blev udvidet fra 2 måneder til 5 år. Med denne
udvidelse af opbevaringspligten er det hidtil gældende hvidvaskdirektivs artikel 4, 1. led, i tilpas-
set form gennemført for så vidt angår spillekasino-
virksomhed. Lovændringen indførte desuden
en adgang for spillekasinoerne til at registrere og i begrænset omfang udveksle oplysninger med
andre spillekasinoer om falskspillere.

Spillekasino-
noloven er senest ændret ved lov nr. 366 af 24. maj 2005, hvorved de resterende be-
stemmelser i hvidvaskdirektivet blev gennemført i dansk ret for så vidt angår spillekasinoer. Der
henvises herved til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2004-
2005, 2. samling, Tillæg A, s. 424 ff. og Folketingets forhandlinger 2004-2005, 2. samling, s.
300 ff., s. 2623 ff., s. 3176 ff., Tillæg A s. 360 og Tillæg B s. 280.

Ved lovændringen blev der indført regler om, at dokumenter og registreringer vedrørende trans-
aktioner skal opbevares i mindst 5 år efter transaktionernes gennemførelse. Med denne ændring
er det hidtil gældende hvidvaskdirektivs artikel 4, 2. led, i tilpasset form gennemført i spillekasi-
no-
noloven.

Desuden blev der indført regler om, at spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre an-
satte, som er beskæftiget med egentlig spillekasino-
virksomhed, skal være særlig opmærksomme
på uregelmæssigheder i forbindelse med spillenes afvikling samt transaktioner, der kan have
tilknytning til hvidvask af penge. Ved mistanke herom skal der ske indberetning til den offentli-
ge kontrollant. Underrettes kontrollanten eller politiet om en mistanke om hvidvask af penge, er
spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte, der er beskæftiget med egentlig
spillekasino-
virksomhed, samt revisorer og andre, der udfører særlige hverv for spillekasinoet,

forpligtet til at hemmeligholde dette. Desuden blev der fastsat en bestemmelse om, at videregivelse af oplysninger i god tro til kontrollanten eller politiet ikke anses for brud på den tavshedspligt, som er fastsat i lovgivning, i medfør af lov eller i henhold til kontrakt. Med disse ændringer er det hidtil gældende hvidvaskdirektivs artikel 5 - 9 gennemført for så vidt angår spillekasinoer.

Endelig blev der fastsat regler om, at et spillekasino i samarbejde med kontrollanten skal udarbejde skriftlige interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne. Med denne ændring er det hidtil gældende hvidvaskdirektivs artikel 11 i tilpasset form gennemført i spillekasinoen.

3. Justitsministeriets overvejelser

3.1. I betænkning nr. 1447/2004 om hvidvasklovgivningen, som blev afgivet af Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet, blev der stillet forslag om, at hvidvaskloven ligeledes skal omfatte spillekasinoer. Dette forslag var begrundet i, at spillekasinoen – på dette tidspunkt - ikke fuldt ud indeholdt bestemmelser svarende til hvidvaskdirektivet, ligesom udvalget fandt, at spillekasinoer på samme måde som øvrige regulerede erhverv burde indgå i den samlede fælles lovgivning om hvidvask.

Da fristen for at gennemføre 2. hvidvaskdirektiv var fastsat til den 15. juni 2003, fandt Justitsministeriet det imidlertid nødvendigt at stille forslag om en gennemførelse af de nødvendige tilpasninger i spillekasinoen, jf. herved lov nr. 366 af 24. maj 2005 om ændring af straffeloven og visse andre love, herunder spillekasinoen, selv om Justitsministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet på tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget ikke havde taget stilling til, om den fremtidige regulering af hvidvask også for spillekasinoers vedkommende burde indgå i den generelle hvidvasklovgivning. Der henvises herved til afsnit 1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 11, fremsat den 23. februar 2005).

Det er i forlængelse heraf Justitsministeriets opfattelse, at reguleringen af foranstaltninger imod hvidvask – og nu også terrorfinansiering – for spillekasinoers vedkommende fortsat bør gennemføres i spillekasinoen.

Det skyldes navnlig, at spillekasinoens kontrolbestemmelser bygger på en særlig ordning med en offentlig kontrollant, som skal være til stede i hele spillekasinoets åbningstid, og som alene er underlagt politiets instruktion. Kontrollantordningen blev i sin tid indført for at sikre en bedre kontrol af gæsternes spillemæssige adfærd samt for at etablere en uafhængig rapportering til politiet vedrørende eventuelle uregelmæssigheder. Efter Justitsministeriets opfattelse er det rigtigst fortsat inddrage kontrollanten i bestræbelserne på at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering i spillekasinoer. Spillekasinoer adskiller sig på en række punkter fra de institutter mv.,

spillekasinoer. Spillekasinoer adskiller sig på en række punkter fra de institutter mv., som er omfattet af hvidvaskloven, f.eks. banker. Ved at gennemføre reguleringen af bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering i spillekasinoer i hvidvaskloven ville der være behov for særlige regler, som udelukkende tog sigte på spillekasinoer. Der ville imidlertid samtidig være behov for at opretholde en række af spillekasinolovens regler, og der ville således på en række punkter, bl.a. vedrørende den offentlige kontrollants rolle, blive tale om en dobbeltregulering. Efter Justitsministeriets opfattelse taler navnlig lovtekniske hensyn afgørende for, at der fortsat er en samlet regulering af spillekasinoers forhold, herunder også vedrørende hvidvask og terrorfinansiering, og at denne regulering gennemføres i spillekasinoloven.

3.2. Det følger af 3. hvidvaskdirektivs artikel 20, at de af direktivet omfattede institutter mv. skal være særlig opmærksomme på enhver aktivitet, som de på grund af dens karakter særligt finder kan have tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Det gælder især komplekse eller usædvanlig store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål.

Efter 3. hvidvaskdirektivs artikel 22, stk. 1, litra a, skal de omfattede institutter mv. samarbejde fuldt ud ved omgående at underrette den finansielle efterretningsenhed på eget initiativ, når instituttet mv. ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at der gennemføres eller er gennemført eller gjort forsøg på at gennemføre hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 20 i 3. hvidvaskdirektiv svarer i vidt omfang til artikel 5 i det hidtil gældende hvidvaskdirektiv, og tilsvarende svarer artikel 22 i 3. hvidvaskdirektiv i stor udstrækning til artikel 6 i det hidtil gældende hvidvaskdirektiv. Disse bestemmelser blev for så vidt angår spillekasinoer gennemført i dansk ret ved § 5, nr. 2 (spillekasinolovens § 20 b, stk. 1), i lov nr. 366 af 24. maj 2005 om ændring af straffeloven og visse andre love, jf. ovenfor afsnit 2.2.

Justitsministeriet foreslår, at pligten efter § 20 b, stk. 1, til at være særlig opmærksom udvides til ligeledes at omfatte transaktioner, som kan have tilknytning til finansiering af terrorisme. Tilsvarende foreslås det, at underretningspligten i forhold til den offentlige kontrollant og politiet udvides til også at omfatte en mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme. 3. hvidvaskdirektivs artikel 20 og 22, stk. 1, litra a, foreslås dermed gennemført i overensstemmelse med disse bestemmelsernes ordlyd.

Forslaget om, at der ligeledes skal ske indberetning til den offentlige kontrollant ved mistanke om, at en transaktion *har haft* tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, har til formål at præcisere, at en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som først opstår efter at transaktionen er gennemført, ligeledes skal indberettes til den offentlige

kontrollant, ligesom mistanke om forsøg på hvidvask af penge eller finansiering af penge også skal indberettes.

Eksempelvis kan en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme tænkes at opstå efter transaktionen i forbindelse med opgørelsen af spillekasinoets kasse, herunder ved konstateringen af, at en gæst har vekslet usædvanlig mange gange, eller i øvrigt på baggrund af oplysninger, som spillekasinoets ansatte efterfølgende måtte blive opmærksomme på.

Spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte, som er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, skal i den forbindelse særligt være opmærksomme på komplekse eller usædvanlig store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre. Dette kan eksempelvis bestå i, at der veksles et usædvanligt højt beløb en eller flere gange samme dag eller inden for kortere tid, eller at der veksles beløb usædvanligt mange gange samme dag eller inden for kortere tid.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

3.2. Efter 3. hvidvaskdirektivs artikel 28, stk. 1 og 2, må de omfattede institutter mv. ikke oplyse kunden eller tredjemand om, at der er sendt oplysninger om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, eller at der er eller eventuelt vil blive iværksat en efterforskning herom. Forbuddet omfatter dog ikke videregivelse af oplysninger til de kompetente myndigheder eller videregivelse af oplysninger med henblik på strafferetlig forfølgning.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til det hidtil gældende hvidvaskdirektivs artikel 8, idet bestemmelsen dog nu ligeledes omfatter finansiering af terrorisme. Endvidere er bestemmelsen udvidet, således at forbuddet mod videregivelse af oplysninger ligeledes finder anvendelse i tilfælde, hvor der eventuelt vil blive foretaget efterforskning vedrørende hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

På denne baggrund foreslår Justitsministeriet, at spillekasinoovens § 20 b, stk. 3, om pligten til hemmeligholdelse udvides til ligeledes at omfatte finansiering af terrorisme samt tilfælde, hvor der eventuelt vil blive foretaget efterforskning vedrørende hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, således at 3. hvidvaskdirektiv gennemføres i overensstemmelse med direktivets ordlyd.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

3.3. Efter 3. hvidvaskdirektivs artikel 34, stk. 1, skal de omfattede institutter mv. indføre passende og egnede politikker og procedurer for kundelegitimation, underretning, opbevaring af regi-

streringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, kontrol med overholdelsen af de relevante forskrifter og kommunikation for at forebygge og forhindre hvidvask- eller terrorismefinansieringstransaktioner.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 35, stk. 1, at de omfattede institutter mv. og personer skal træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de berørte medarbejdere er bekendt med de bestemmelser, der er gældende på baggrund af dette direktiv. Ifølge bestemmelsen indebærer dette bl.a., at medarbejderne skal deltage i særlige efteruddannelsesprogrammer, således at de får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og instrueres i, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde. Efter bestemmelsen skal forpligtelserne om interne procedurer, uddannelse og feedback gælde for den juridiske person, hvis en person udøver sit erhverv som medarbejder hos en juridisk person.

Efter spillekasinoovens § 20 d skal et spillekasino i samarbejde med kontrollanten udarbejde skriftlige interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne, jf. § 9 a og § 20 b.

Med henblik på at sikre, at spillekasinoovens § 20 d gennemfører hvidvaskdirektivets artikel 34 og 35 foreslås det præciseret, at kontrol- og kommunikationsprocedurerne bl.a. skal omfatte spørgsmålet om kundelegitimation, underretning, opbevaring af registreringer, kommunikation og kontrol med henblik på at forebygge og forhindre hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Formålet hermed er at give spillekasinoets ansatte bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ligesom de kan blive instrueret om, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

3.4. Efter 3. hvidvaskdirektivs artikel 34, stk. 3, skal medlemsstaterne så vidt muligt sikre hurtig feedback vedrørende anvendeligheden og opfølgningen af underretninger om mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Justitsministeriet foreslår på denne baggrund indført en bestemmelse om, at Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet kan give kontrollanten og spillekasinoets ledelse underretning om status i en sag, hvori der er givet underretning om mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, herunder om der er rejst sigtelse, ligesom de kan gives underretning om sletning i hvidvaskregistret hos Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og om endelig afgørelse, ved domfældelse eventuelt i form af en dom eller domsekstrakt, såfremt efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod. Disse underretninger må ikke uberettiget videregives.

Forslaget vedrører specifik feedback til kontrollanten og ledelsen i et spillekasino, som efter loven har givet underretning om en mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering. En sådan underretning er en information til politiet og har ikke karakter af en anmeldelse, og retsplejelovens regler om underretning af anmeldere finder således ikke anvendelse.

Bestemmelsen indebærer, at der fra Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet vil kunne gives feedback om en endelig afgørelse i sagen samt sletning i hvidvaskregistret. Derudover vil der kunne gives tilbagemelding om status i sagen, f.eks. at der er rejst sigtelse, at oplysningen indgår i en verserende sag eller at videre efterforskning er sat i bero.

Særligt af hensyn til den interne undervisning vil det være hensigtsmæssigt, at der er mulighed for, at tilbagemeldingen om endelig afgørelse i visse tilfælde, hvor dommens indhold er særligt oplysende f.eks. omkring udbytte og hvidvask, sker i form af dom eller domsekstrakt.

Forslagets § 20 d, stk. 1, fraviger bestemmelsen i § 8 i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven) med senere ændringer, idet forslaget indeholder en særskilt hjemmel til behandling af oplysninger om strafbare forhold i videre omfang, end hvad der følger af persondataloven. Forslaget indeholder således en særskilt hjemmel til, at Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet kan videregive visse oplysninger til kontrollanten og spillekasinoets ledelse, og at disse kan behandle de fra statsadvokaturen modtagne oplysninger.

Forslaget kan i visse tilfælde give registrerede personer en dårligere retsstilling end efter persondataloven, hvilket har været tilsigtet. Det skyldes, at statsadvokaturens mulighed for ifølge forslaget at give tilbagemelding til spillekasinoets ledelse har til formål at forebygge eller standse kriminalitet mod den underrettende og forebygge kriminalitet ved at give ledelsen i det spillekasino, der underretter, indblik i nye former for hvidvask og finansiering af terrorisme, hvilket må anses som vægtige samfundsmæssige interesser. Fravigelsen af persondataloven vurderes i øvrigt ikke at være i strid med direktivet om behandling af personoplysninger (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger), jf. herved betragtning 22 og artikel 8, stk. 5.

Efter forslagens § 20 e, stk. 2, må oplysningerne efter stk. 1 ikke uberettiget videregives. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at spillekasinoets ledelse er bekendt med, at sådanne oplysninger ikke må videregives uberettiget, uanset at dette følger af den generelle bestemmelse i straffelovens § 264 d om uberettiget videregivelse af bl.a. meddelelser om en andens private forhold. Eventuel videregivelse af oplysninger kan ske i overensstemmelse med persondatalovens regler om behandling af personoplysninger.

Henset til oplysningernes art vil udgangspunktet være, at enhver videregivelse er uberettiget. Oplysningerne kan dog i anonymiseret form videregives til den del af personalet, som er beskæftige med egentlig spillekasinovirksomhed, f.eks. i undervisningssammenhæng.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget skønnes alene at indebære begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for spillekasinoerne som følge af de foreslåede præciseringer (og tilpasninger) af de eksisterende krav om udarbejdelse af skriftlige interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Imidlertid har forslaget meget begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, og der er derfor ikke behov for at forelægge forslaget for virksomhedspanelet.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (3. hvidvaskdirektiv) for så vidt angår spillekasinoer. Fristen for direktivets gennemførelse er fastsat til senest den 15. december 2007.

	Positive konsekvenser/ Mindre udgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (3. hvidvaskdirektiv).	

5. Hørte myndigheder mv.

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, præsidenterne for Københavns Byret og for retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitechefen, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Finanstilsynet, Datatilsynet, Danmarks Rederiforening, Teknologisk Institut og Forbrugerrådet, HORESTA, Dansk Casinoforening, FORCE Technology, HK-Service, Dansk Funktionærforbund, RBF: RestaurationsBranchens Forbund, Restaurations- og Bryggeriarbejder Forbundet, og Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning, Århus Kommune, Børkop Kommune, Odense Kommune, Helsingør Kommune og Aalborg Kommune.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 1 til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de nugældende regler.

Til § 1

Til nr. 1 (spillekasinoovens § 20 b)

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte, der er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, skal være særlig opmærksomme på transaktioner, som kan have tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Ved mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, skal den offentlige kontrollant straks underrettes. Kan mistanken om, at transaktionen har eller har haft tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ikke umiddelbart afkræftes, skal kontrollanten straks underrette politiet i medfør af § 20 a, stk. 5.

Den foreslåede ændring af § 20 b har til formål at sikre, at spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte, som er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, ligeledes er særlig opmærksomme på transaktioner, som kan have tilknytning til finansiering af terrorisme.

Spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte skal i den forbindelse særligt være opmærksomme på komplekse eller usædvanlig store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre. Dette kan eksempelvis bestå i, at der veksles et usædvanligt højt beløb en eller flere gange samme dag eller inden for kortere tid, eller at der veksles beløb usædvanlig mange gange samme dag eller inden for kortere tid.

Henset til, at hvidvaskdirektivet er udvidet til ligeledes at finde anvendelse på finansiering af terrorisme, foreslås det endvidere, at personalets pligt til at underrette den offentlige kontrollant udvides til at omfatte mistanke om, at en transaktion har – eller har haft - tilknytning til finansiering af terrorisme. Kan mistanken om, at transaktionen har tilknytning til finansiering af terrorisme, ikke umiddelbart afkræftes, skal kontrollanten straks underrette politiet, jf. spillekasinoovens § 20 a, stk. 5.

Efter forslaget skal der ligeledes ske indberetning til den offentlige kontrollant ved en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som først opstår efter transaktionen, ligesom mistanke om forsøg på hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme også skal indberettes. Eksempelvis kan en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme tænkes at opstå efter transaktionen i forbindelse med opgørelsen af spillekasinoets kasser, herunder ved konstateringen af at en gæst har vekslet usædvanlig mange gange, eller i øvrigt på baggrund af oplysninger, som spillekasinoets ansatte efterfølgende måtte blive opmærksomme på.

Som efter gældende ret kan kontrollantens underretning gives til det stedlige politi eller til Statsadvokat for særlig økonomisk kriminalitet. Gives underretningen til det stedlige politi forudsættes det, at politiet – som efter gældende ret - underretter Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet om enhver underretning om mistanke om hvidvask af penge.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 20 og 22 i 3. hvidvaskdirektiv og svarer til §§ 6 og 7 i forslaget til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (spillekasinoovens § 20 b, stk. 3)

I forhold til den gældende bestemmelse i spillekasinoovens § 20 b, stk. 3, foreslås pligten til at hemmeligholde, at der er givet kontrollanten eller politiet oplysninger eller er iværksat en undersøgelse om hvidvask af penge, udvidet til ligeledes at omfatte oplysninger eller undersøgelser vedrørende finansiering af terrorisme.

Desuden foreslås det på baggrund af 3. hvidvaskdirektivs artikel 28, at pligten til hemmeligholdelse udvides til ligeledes at omfatte tilfælde, hvor der endnu ikke er – men vil blive – givet kontrollanten eller politiet oplysninger, samt tilfælde, hvor der vil blive iværksat en undersøgelse om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Pligten til hemmeligholdelse indtræder ifølge forslaget således allerede fra det tidspunkt, hvor spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed ved, at der vil blive givet kontrollanten eller politiet oplysninger eller iværksat en undersøgelse om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Desuden foreslås det præciseret, at pligten til hemmeligholdelse ikke omfatter videregivelse af oplysninger til politiet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 28 i 3. hvidvaskdirektiv og svarer til § 27 i forslaget til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3 (spillekasinoovens § 20 d)

Den foreslåede bestemmelse indebærer en præcisering af, at de kontrol- og kommunikationsprocedurerne, som spillekasinoets ledelse i samarbejde med kontrollanten skal udarbejde, bl.a. skal omfatte spørgsmålet om kundelegitimation, underretning, opbevaring af registreringer, kommunikation og kontrol med henblik på at forebygge og forhindre hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Formålet hermed er at give de ansatte bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og at instruere personalet i, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Forpligtelsen vil – som efter den gældende bestemmelse i spillekasinoovens § 20 d – f.eks. kunne opfyldes ved regelmæssige interne instruktionsmøder eller som led i et uddannelsesforløb.

Desuden foreslås det i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i spillekasinoovens § 20 d, at de interne regler udarbejdes i samarbejde med den offentlige kontrollant, der i kraft af underretningspligten til politiet indgår som et vigtigt led i indsatsen mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og desuden er uafhængig af spillekasinoet.

Som efter den gældende bestemmelse finder de skriftlige interne regler alene anvendelse for den del af personalet, som er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, dvs. sikkerhedspersonale, croupierer, bordinspektører, personale ved indgange og i vekselkasser mv. Reglerne tager derimod ikke sigte på personale, som alene beskæftiger sig med opgaver i relation til restaurationsvirksomhed, rengøring mv.

Det forudsættes i den forbindelse, at Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet løbende stiller aktuelle oplysninger til rådighed for spillekasinoerne vedrørende metoder til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder metoder til at opdage dette. Dette kan eksempelvis ske i forbindelse med udsendelse af årsberetninger, orienteringsbreve mv.

Bestemmelsen gennemfører artikel 34 og 35 i 3. hvidvaskdirektiv og svarer i det væsentlige til § 24 i forslaget til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 4 (spillekasinoovens § 20 e)

Efter den foreslåede bestemmelse kan Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, såfremt efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod, give kontrollanten og spillekasinoets ledelse meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, ligesom der kan gives underretning om sletning i hvidvaskregistret hos Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og om endelig afgørelse, ved domfældelse eventuelt i form af en dom eller domsekstrakt.

I tilfælde, hvor endelig afgørelse sker ved dom, og hvor dommens indhold er særligt oplysende med hensyn til metoder til at afsløre hvidvask og terrorfinansiering, vil det særligt af hensyn til den interne undervisning kunne være hensigtsmæssigt, at tilbagemeldingen sker i form af dom eller domsekstrakt.

Tilbagemelding til spillekasinoets ledelse kan først gives, når det med sikkerhed ikke kan skade efterforskningen.

Tilbagemeldingen skal – ud over til kontrollanten - gives til spillekasinoets ledelse, da det forudsættes, at det ofte er en person i ledelsen, der formelt står for underretning på baggrund af oplysninger fra ansatte i virksomheden.

Efter forslaget § 20 e, stk. 2, må oplysningerne efter stk. 1 ikke uberettiget videregives. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at spillekasinoets ledelse er bekendt med, at sådanne oplysninger ikke må videregives uberettiget, uanset at dette følger af straffelovens § 264 d om uberettiget videregivelse af bl.a. meddelelser om en andens private forhold. Eventuel videregivelse af oplysninger skal ske i overensstemmelse med persondatalovens regler om behandling af personoplysninger.

Henset til oplysningernes art vil udgangspunktet være, at enhver videregivelse er uberettiget. Oplysningerne vil dog i anonymiseret form kunne videregives til alle i spillekasinoet, f.eks. i undervisningssammenhæng.

Bestemmelsen gennemfører artikel 35, stk. 3, i 3. hvidvaskdirektiv og svarer i det væsentlige til § 35 i forslaget til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 5 (spillekasinoens § 24)

Det foreslås, at straffebestemmelsen udvides til at omfatte overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 4 (§ 20 e, stk. 2) om uberettiget videregivelse af oplysninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 39 i 3. hvidvaskdirektiv, hvorefter medlemsstaterne sørger for, at fysiske og juridiske personer, der er omfattet af direktivet, kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages til gennemførelse af direktivet. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have en afskrækkende virkning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

»§ 20 b. Spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte, der er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, skal være særlig opmærksomme på transaktioner, som kan have tilknytning til hvidvaskning af penge. Ved mistanke om, at en transaktion har tilknytning til hvidvaskning af penge, skal den i § 20 a nævnte kontrollant straks underrettes. Kan mistanken om, at transaktionen har tilknytning til hvidvaskning af penge, ikke umiddelbart afkræftes, skal kontrollanten straks underrette politiet i medfør af § 20 a, stk. 5.

Stk. 2-4. ---

Stk. 3. Spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte, der er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, samt revisorer og andre, der udfører særlige hverv for spillekasinoet, er forpligtet til at hemmeligholde, at der er givet kontrollanten eller politiet oplysninger eller er iværksat en undersøgelse om hvidvaskning af penge. Pligten til hemmeligholdelse omfatter også kontrollanten.

§ 20 d. Et spillekasino skal i samarbejde med kontrollanten udarbejde skriftlige interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne, jf. § 9 a og § 20 b.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte kontrol- og kom-

Lovforslaget

§ 1

I lov om spillekasinoer, jf. lovekendtgørelse nr. 861 af 10. oktober 1994, som ændret ved lov nr. 443 af 31. maj 2000 og lov nr. 366 af 24. maj 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 20 b, stk. 1, affattes således:

”§ 20 b. Spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte, der er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, skal være særlig opmærksomme på transaktioner, som kan have tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Ved mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, skal den i § 20 a nævnte kontrollant straks underrettes. Kan mistanken om, at transaktionen har eller har haft tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ikke umiddelbart afkræftes, skal kontrollanten straks underrette politiet i medfør af § 20 a, stk. 5.”

2. § 20 b, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale, og andre ansatte, der er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, samt revisorer og andre, der udfører særlige hverv for spillekasinoet, er forpligtet til at hemmeligholde, at der er eller vil blive givet kontrollanten eller politiet oplysninger, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Pligten til hemmeligholdelse omfatter også kontrollanten. Pligten til hemmeligholdelse gælder ikke videregivelse af oplysninger til politiet.”

3. § 20 d, stk. 1, affattes således:

”Et spillekasino skal i samarbejde med kontrollanten udarbejde skriftlige interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer, herunder om kundelegitimation, underretning, opbevaring af registreringer, kommunikation og kontrol med henblik på at forebygge og forhindre hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

kommunikationsprocedurer samt uddannelses- og instruktionsprogrammer.

Et spillekasino skal i samarbejde med kontrollanten endvidere udarbejde uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne, jf. § 9 a og § 20 b.”

4. Efter § 20 d indsættes i *kapitel 6*:

”§ 20 e. Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet kan, såfremt efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod, give kontrollanten og spillekasinoets ledelse meddelelse om status i en sag, hvori der er givet underretning om mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, herunder om der er rejst sigtelse i sagen, ligesom der kan gives underretning om sletning i hvidvaskregistret hos Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og om endelig afgørelse; ved domfældelse eventuelt i form af en dom eller domsekstrakt.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte meddelelser må ikke uberettiget videregives.”

§ 24. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 1, § 4, § 6, stk. 1-5, § 6 a, stk. 2, § 8, stk. 1, § 8 a, §§ 9 a-9 d, §§ 10 og 11, § 12, stk. 1 og 3, §§ 13-15, § 16, stk. 1, § 17, stk. 2, § 18, stk. 1, § 19, § 20 a, stk. 1 og 5, og § 20 b, § 20 c og 20 d, stk. 1, eller
- 2) tilsidesætter vilkår fastsat efter § 1, stk. 4.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

5. § 24, *stk. 1*, affattes således:

”Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 1, § 4, § 6, stk. 1-5, § 6 a, stk. 2, § 8, stk. 1, §§ 9 a-) d, §§ 10 og 11, § 12, stk. 1 og 3, §§ 13-15, § 16, stk. 1, § 17, stk. 2, § 18, stk. 1, § 19, § 20 a, stk. 1 og 5, § 20 b og § 20 c, § 20 d, stk. 1, og § 20 e, stk. 2, eller
- 2) tilsidesætter vilkår fastsat efter § 1, stk. 4.”

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF
af 26. oktober 2005
om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til
hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, og artikel 95,
under henvisning til forslag fra Kommissionen,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank [2],
efter proceduren i traktatens artikel 251 [3], og
ud fra følgende betragtninger:

(1) Massive strømme af sorte penge kan skade den finansielle sektors stabilitet og omdømme og true det indre marked, og terrorisme ryster samfundet i dets grundvold. Ud over strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse heraf kan en forebyggende indsats via det finansielle system være virksomhedsfuld.

(2) Kredit- og finansieringsinstitutternes soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed kan lide alvorlig skade som følge af kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på at tilsløre anvendelsen af udbyttet af kriminelle handlinger eller at kanalisere lovlige eller ulovlige midler over i finansiering af terrorisme. For at undgå at medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til beskyttelse af deres finansielle systemer, som kan være uforenelige med det indre marked og med retsstatens og Fællesskabets fundamentale retsgrundsætninger, er det nødvendigt, at Fællesskabet griber ind på dette område.

(3) Uden en vis koordinering på fællesskabsplan kan personer, der er involveret i hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, forsøge at udnytte liberaliseringen af kapitalbevægelserne og den frie udveksling af finansielle tjenesteydelser, som det finansielt integrerede Europa indebærer, til at fremme deres kriminelle virksomhed.

(4) Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge [4] blev vedtaget på baggrund af disse betænkeligheder med hensyn til hvidvaskning af penge. Det fastsatte, at medlemsstaterne skulle forbyde hvidvaskning af penge og pålægge finanssektoren, herunder kreditinstitutter og en lang række andre finansieringsinstitutter, at identificere deres kunder, at opbevare de relevante regi-

streringer, at indføre interne procedurer for uddannelse af personale og beskyttelse mod hvidvaskning af penge og at indberette tegn på hvidvaskning til de kompetente myndigheder.

(5) Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme foregår ofte på internationalt plan. Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på fællesskabsplan uden nogen form for koordinering og samarbejde på internationalt plan, vil kun få meget begrænsede virkninger. De foranstaltninger, som Fællesskabet træffer på dette område, bør derfor være i overensstemmelse med forholdsregler, som træffes i andre internationale fora. Fællesskabet bør ved sin indsats fortsat tage særligt hensyn til de anbefalinger, der er udarbejdet af Financial Action Task Force (i det følgende benævnt "FATF"), som er det førende internationale organ for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Da FATF-anbefalingerne blev gennemgribende revideret og udvidet i 2003, bør dette direktiv være i overensstemmelse med denne nye internationale standard.

(6) Den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) giver medlemmerne mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte den offentlige moral og forhindre svig og at træffe foranstaltninger af tilsynsmæssige årsager, bl.a. for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet.

(7) Selv om hvidvaskning af penge oprindeligt kun omfattede narkotikaforbrydelser, har der i de senere år været en tendens til, at hvidvaskning er blevet defineret langt bredere på grundlag af flere prædikatorbrydelser. Et bredere udvalg af prædikatorbrydelser letter underretning om mistænkelige transaktioner og det internationale samarbejde på dette område. Definitionen af alvorlige lovovertrædelser bør derfor bringes i overensstemmelse med definitionen af samme begreb i Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold [5].

(8) Desuden indebærer misbrug af det finansielle system til kanalisering af indtægter fra kriminalitet eller endog lovlige midler over til terrorformål en klar risiko for det finansielle systems integritet, funktion, renommé og stabilitet. Dette direktivs forebyggende foranstaltninger bør derfor omfatte ikke blot manipulering af midler, der stammer fra kriminalitet, men også indsamling af midler eller formuegoder til terrorformål.

(9) Direktiv 91/308/EØF indførte ganske vist pligt til at identificere kunderne, men indeholdt relativt få detaljer om de relevante procedurer. Da dette aspekt ved forebyggelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er af væsentlig betydning, bør der i overensstemmelse med de nye internationale standarder indføres mere specifikke og detaljerede bestemmelser om identifikation og kontrol af kunden og en reel ejer. Det er derfor væsentligt, at den reelle ejer defineres nøjagtigt. Hvor det endnu ikke er fastslået, hvilke fysiske personer der er begunstiget af en retlig enhed eller et retligt arrangement, såsom en fond eller en trust, og det derfor ikke er muligt at identificere en enkeltperson som den reelle ejer, vil det være tilstrækkeligt at identificere den "persongruppe", der skal være modtager af fondens eller trustens formue. Dette krav bør ikke omfatte identifikation af enkeltpersonerne i den pågældende persongruppe.

(10) De institutioner og personer, der er omfattet af dette direktiv, bør i overensstemmelse med direktivet identificere den reelle ejer og kontrollere dennes identitet. Det står disse institutioner og personer frit, om de vil opfylde dette krav ved at anvende offentlige registre over egentlige ejere, anmode deres kunder om relevante oplysninger eller indhente oplysningerne på anden måde, under hensyntagen til at omfanget af disse kundelegitimationsprocedurer er knyttet til risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og dermed afhængigt af kundekategorien, forretningsforbindelsen, produktet eller transaktionen.

(11) Lånekontrakter, hvor kreditkontoen udelukkende tjener til afvikling af lånet, og hvor tilbagebetalingen af lånet sker fra en konto, som er åbnet i kundens navn i et kreditinstitut, der er omfattet af dette direktiv, bør generelt betragtes som et eksempel på transaktionstyper med mindre risiko, jf. artikel 8, stk. 1, litra a)-c).

(12) I det omfang en retlig enheds eller et retligt arrangements kapitalleverandører udøver væsentlig kontrol over anvendelsen af formuen, bør de anses for at være de reelle ejere.

(13) Trustrelationer er almindelig brugt i forbindelse med handelsvarer som en internationalt anerkendt facilitet på de i vid udstrækning overvågede engrosfinansmarkeder. Blot fordi der i det konkrete tilfælde eksisterer en trustrelation, betyder det ikke pligt til at identificere den reelle ejer.

(14) Dette direktiv bør også gælde, hvis de institutter og personer, der er omfattet heraf, udfører deres aktiviteter over internettet.

(15) Da den strammere kontrol inden for finanssektoren har fået de involverede i hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme til at søge andre metoder til at tilsløre de kriminelle indtægters oprindelse og sådanne kanaler kan bruges til finansiering af terrorisme, bør forpligtelsen til at forebygge hvidvaskning af penge og bekæmpe finansiering af terrorisme udvides til at omfatte livsforsikringsmæglere og udbydere af tjenester til trustere og selskaber.

(16) Enheder, som et forsikringsselskab allerede har juridisk ansvar for, og som derfor er omfattet af direktivet, bør ikke indgå i kategorien for forsikringsmæglere.

(17) Funktionen som et selskabs leder eller direktør gør ikke automatisk den pågældende person til udbyder af tjenester til trustere eller selskaber. Denne definition omfatter kun personer, der i erhvervsøjemed for tredjemand fungerer som leder af eller direktør for et selskab.

(18) Det har gentagne gange vist sig, at der ved store kontantbetalinger er stor risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. I de medlemsstater, der tillader kontantbetalinger over den fastsatte tærskel, bør alle fysiske eller juridiske personer, der i forbindelse med erhvervsomvendt handel med varer accepterer sådanne kontantbetalinger, derfor være omfattet af dette direktiv. Forhandlere af genstande af høj værdi, såsom ædelstene eller ædle metaller eller kunstværker, samt auktionsholdere omfattes under alle omstændigheder af direktivet, hvis de modtager kontantbetalinger på 15000 EUR eller derover. For effektivt at sikre, at denne potentielt store gruppe af institutter og personer overholder direktivet, kan medlemsstaterne ud fra princippet om risikobaseret overvågning navnlig rette deres kontrolaktiviteter mod de fysiske og juridiske personer, der handler med varer, og for hvem der gælder en forholdsvis høj risiko for

hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Da forholdene er forskellige i de enkelte lande, kan medlemsstaterne beslutte at vedtage strengere bestemmelser for på passende måde at imødegå den risiko, der er forbundet med store kontantbetalinger.

(19) Ved direktiv 91/308/EØF blev notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv omfattet af Fællesskabets regler for forebyggelse af hvidvaskning af penge. Dette bør fortsat være tilfældet i nærværende direktiv. Notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, som defineret af medlemsstaterne, er underlagt direktivets bestemmelser, når de deltager i økonomiske eller selskabsretlige transaktioner, herunder rådgivning om skatteforhold, hvor der er meget stor risiko for, at disse faggruppers ydelser misbruges til at hvidvaske kriminelle indtægter eller til finansiering af terrorisme.

(20) Når selvstændige medlemmer af erhverv, der yder juridisk rådgivning og er retligt anerkendte og underkastet retligt tilsyn, såsom advokater, undersøger en klients retsstilling eller repræsenterer en klient i retssager, vil det ikke være korrekt i henhold til direktivet at forpligte dem til at give underretning om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, hvad angår disse aktiviteter. Der må ikke være nogen forpligtelse til at give underretning om oplysninger, som er modtaget før, under eller efter en retssag eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling. Juridisk rådgivning er således fortsat omfattet af tavshedspligt, medmindre den juridiske rådgiver deltager i hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller den juridiske rådgivning ydes med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller den pågældende ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

(21) Tjenesteydelser, der er direkte sammenlignelige, og som præsteres af de faggrupper, der er omfattet af dette direktiv, bør behandles på samme måde. For at beskytte de rettigheder, der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention og i traktaten om Den Europæiske Union, bør de oplysninger, som revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, som i nogle medlemsstater kan forsvare eller repræsentere en klient i retssager eller undersøge en klients retsstilling, får adgang til under udførelsen af disse opgaver, ikke være underlagt underretningspligten i henhold til dette direktiv.

(22) Det bør erkendes, at risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ikke er den samme i alle tilfælde. I overensstemmelse med en risikobaseret fremgangsmåde bør der i fællesskabslovgivningen indføres det princip, at en lempeligere kundelegitimation tillades i tilfælde, hvor det er formålstjenligt.

(23) Undtagelsesordningen med hensyn til identifikation af reelle ejere af klientkonti, som føres af notarer eller andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, begrænser ikke de forpligtelser, der påhviler disse notarer eller andre selvstændige inden for de juridiske erhverv i medfør af nærværende direktiv. Dette indebærer, at disse notarer eller andre selvstændige inden for de juridiske erhverv har pligt til selv at identificere de reelle ejere af de klientkonti, de fører.

(24) Fællesskabslovgivningen bør ligeledes erkende, at der i visse situationer er større risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Selv om alle kunders identitet og forret-

ningsprofil bør fastlægges, er der tilfælde, hvor der er behov for særlig strenge kundelegitimations- og kontrolprocedurer.

(25) Dette gælder især forretningsforbindelser med personer, der beklæder eller har beklædt vigtige offentlige poster, især personer fra lande, hvor der er udbredt korrupsion. Sådanne forbindelser kan især udsætte finanssektoren for betydelige risici med hensyn til omdømme og/eller retlige risici. De internationale bestræbelser på at bekæmpe korrupsion berettiger også til øget opmærksomhed omkring sådanne tilfælde og til gennemførelse af alle foranstaltninger med hensyn til normal kundelegitimation for politisk udsatte personer med bopæl i deres hjemland eller skærpede foranstaltninger med hensyn til kundelegitimation for politisk udsatte personer med bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

(26) Indhentning af den øverste ledelses godkendelse ved etablering af forretningsforbindelser indebærer ikke godkendelse fra bestyrelsen, men fra den nærmeste foresatte til den person, der søger godkendelsen.

(27) For at undgå at gentagne kundelegitimationsprocedurer fører til forsinkelser og ineffektivitet i forretningsforbindelserne, bør det med forbehold af passende sikkerhedsforanstaltninger være tilladt at modtage nye kunder, som er identificeret andetsteds. Benytter en person eller et institut omfattet af direktivet sig af tredjemand, påhviler det endelige ansvar for gennemførelsen af kundelegitimationsprocedurerne den person eller det institut, som kunden modtages af. Tredjemand, dvs. den introducerende part, er også, for så vidt hans relation til kunden er omfattet af direktivet, fortsat ansvarlig for opfyldelse af dette direktivs krav, herunder kravet om at give underretning om mistænkelige transaktioner samt opbevaring af registreringer.

(28) I tilfælde af agentur- eller udliciteringsforhold på kontraktbasis mellem institutter eller personer, der er omfattet af dette direktiv, og eksterne fysiske eller juridiske personer, der ikke er omfattet, kan disse agenter eller udliciterende personer som en del af institutter eller personer underlagt direktivet kun ud fra kontrakten og ikke ud fra direktivet være forpligtet til at forebygge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Ansvar for at efterkomme dette direktiv bør fortsat påhvile det institut eller den person, der er omfattet af direktivet.

(29) Der bør gives underretning om mistænkelige transaktioner til den finansielle efterretningsenhed, som optræder som medlemsstatens center for modtagelse, analyse og formidling til de kompetente myndigheder af rapporter om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger vedrørende potentiel hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Dette forpligter ikke medlemsstaterne til at ændre deres eksisterende underretningssystemer, hvis underretningen foretages gennem anklagemyndigheden eller andre retshåndhævende myndigheder, når blot oplysningerne fremsendes hurtigt og ufiltreret til de finansielle efterretningsenheder, således at disse kan udføre deres opgaver, herunder internationalt samarbejde med andre finansielle efterretningsenheder, tilfredsstillende.

(30) Som undtagelse fra det generelle forbud mod at udføre mistænkelige transaktioner kan personer og institutter, der er omfattet af nærværende direktiv, gennemføre sådanne transaktioner, inden de underretter de kompetente myndigheder, såfremt det er umuligt at undlade at udføre

transaktionen eller en sådan undladelse vil kunne hindre retsforfølgelse af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Dette bør dog ikke tilsidesætte de internationale forpligtelser, som medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante resolutioner fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd har indgået til omgående at indefryse midler eller andre aktiver tilhørende terrorister, terrororganisationer eller dem, som finansierer terrorisme.

(31) I det omfang en medlemsstat har besluttet at gøre brug af undtagelserne i artikel 23, stk. 2, kan den give det selvregulerende organ, der repræsenterer de personer, som er omhandlet i denne artikel, tilladelse til eller pålæg om ikke at underrette den finansielle efterretningsenhed om oplysninger, det har modtaget fra disse personer om forhold, der er omfattet af nævnte artikel.

(32) Der har været en række tilfælde, hvor medarbejdere, som indberetter mistanke om hvidvaskning af penge, er blevet udsat for trusler eller repressalier. Selv om dette direktiv ikke kan blande sig i medlemsstaternes retsprocedurer, er der her tale om et spørgsmål af væsentlig betydning for en effektiv forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Medlemsstaterne bør være opmærksomme på dette problem og bør gøre, hvad de kan for at beskytte medarbejdere mod trusler eller repressalier.

(33) Meddelelse af oplysninger som omhandlet i artikel 28 skal finde sted i overensstemmelse med de bestemmelser om overførsel af personoplysninger, der er fastsat i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [6]. Endvidere har bestemmelserne i artikel 28 ikke forrang for national lovgivning om databeskyttelse og tavshedspligt.

(34) Personer, der blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med et kredit- eller finansieringsinstitut, henhører ikke under dette direktivs anvendelsesområde, og det samme gælder fysiske eller juridiske personer, der blot leverer kredit- eller finansieringsinstitutter en fondoverførselsmeddelelse eller anden form for støttesystem hertil eller et clearing- og betalingssystem.

(35) Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er internationale problemer, og bestræbelserne på at bekæmpe dem bør foregå på internationalt plan. Når Fællesskabets kredit- og finansieringsinstitutter har filialer og datterselskaber i tredjelande, hvor lovgivningen på dette område er mangelfuld, bør de for at undgå anvendelse af meget forskellige standarder inden for et institut eller en gruppe af institutter anvende fællesskabsstandarder eller gøre de kompetente myndigheder i hjemlandet opmærksomme på, at dette er umuligt.

(36) Det er vigtigt, at kredit- og finansieringsinstitutter hurtigt kan besvare spørgsmål om, hvorvidt de har forretningsforbindelser med bestemte personer. For at kunne identificere sådanne forretningsforbindelser og hurtigt kunne meddele sådanne oplysninger bør kredit- og finansieringsinstitutter råde over effektive systemer, som svarer til deres forretnings omfang og art. Det vil navnlig være hensigtsmæssigt, at kreditinstitutter og større finansieringsinstitutter har elektroniske systemer til rådighed. Dette er særlig vigtigt i forbindelse med procedurer, der fører til

foranstaltninger som f.eks. indefrysning eller beslaglæggelse af aktiver (herunder terroristers formue) i medfør af gældende national ret eller EF-lovgivning med henblik på bekæmpelse af terrorisme.

(37) I dette direktiv opstilles detaljerede regler for procedurer til kundelegitimation, herunder skærpede krav hertil i forbindelse med højrisikokunder eller -forretningsforbindelser, hvor det efter passende procedurer skal fastslås, hvorvidt en person er en politisk udsat person. Der fastlægges endvidere en række mere detaljerede yderligere krav f.eks. om strategier og procedurer til sikring af overholdelse af de pågældende regler. Alle institutter og personer, der er omfattet af direktivet, skal opfylde disse krav, medens medlemsstaterne forventes at afstemme den praktiske gennemførelse af disse bestemmelser under hensyn til de enkelte erhvervs særlige kendetegn og størrelsesforskellene mellem de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv.

(38) For at holde institutterne og andre, der er undergivet fællesskabslovgivningen på dette område, motiveret, bør de så vidt muligt have en tilbagemelding om, hvorvidt deres indberetninger er nyttige, og hvordan de følges op. For at gøre dette muligt og for at kontrollere, hvor effektive systemerne for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er, bør medlemsstaterne føre relevante statistikker og søge at forbedre dem.

(39) Ved national registrering eller godkendelse af et vekselkontor, af en udbyder af tjenester til truster og selskaber, eller af et kasino bør de kompetente myndigheder påse, at de personer, som i praksis leder eller skal lede sådanne virksomheders drift, samt sådanne organers reelle ejere besidder den nødvendige egnethed. Kriterierne for, hvorvidt en person besidder den nødvendige egnethed, bør fastlægges i overensstemmelse med medlemsstatens lovgivning. Som minimum bør disse kriterier afspejle behovet for at beskytte sådanne virksomheder mod at blive misbrugt af deres ledere eller reelle ejere med kriminelle formål for øje.

(40) Da hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er af international karakter, bør der tilskyndes til en så høj grad af koordinering og samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder som muligt, jf. Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder, for så vidt angår udveksling af oplysninger [7], herunder oprettelse af et net af finansielle efterretningsenheder i EU. Kommissionen bør yde den nødvendige bistand med henblik på at lette en sådan koordinering, herunder finansiell støtte.

(41) Da det er vigtigt at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, skal medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsætte effektive sanktioner, som står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har afskrækkende virkning, og som skal iværksættes, hvis de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, ikke efterkommes. Der bør eksistere sanktioner for både fysiske og juridiske personer. Da juridiske personer ofte er involveret i komplekse transaktioner med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, bør sanktionerne også tilpasses efter den virksomhed, der udøves af juridiske personer.

(42) Fysiske personer, der inden for en juridisk persons struktur, men uafhængigt udøver en af de aktiviteter, der omhandles i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), forbliver uafhængigt ansvarlige for at opfylde dette direktivs bestemmelser, bortset fra artikel 35.

(43) En afklaring af de tekniske aspekter ved de bestemmelser, der er fastsat i dette direktiv, kan være nødvendig for at sikre en effektiv og tilstrækkeligt sammenhængende gennemførelse af direktivet under hensyn til de forskellige finansielle instrumenter, erhverv og risici i de enkelte medlemsstater samt til den tekniske udvikling inden for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Kommissionen bør derfor bemyndiges til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger, herunder fastlæggelse af visse kriterier for en definition af lav- og højrisikosituationer, hvor henholdsvis lempede eller skærpede kundeidentifikationskrav vil være rimelige, for så vidt disse ikke ændrer de væsentlige elementer i dette direktiv, og for så vidt Kommissionen handler i overensstemmelse med de heri fastsatte principper efter høring af udvalget til forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

(44) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, skal vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [8]. Der er derfor nedsat et nyt udvalg til forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som skal erstatte det kontaktudvalg, der blev nedsat ved direktiv 91/308/EØF.

(45) I betragtning af de meget omfattende ændringer, der er behov for i direktiv 91/308/EØF, bør det af hensyn til klarheden ophæves.

(46) Målet for dette direktiv, nemlig forebyggelse af, at det finansielle system anvendes til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(47) Når Kommissionen udøver sine gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med nærværende direktiv, bør den tage hensyn til følgende principielle krav: nødvendigheden af en høj grad af transparens og samråd dels med institutter og personer, som er omfattet af direktivet, dels med Europa-Parlamentet og Rådet; nødvendigheden af at sikre, at de kompetente myndigheder vil kunne sørge for konsekvent overholdelse af bestemmelserne; nødvendigheden af, at der i forbindelse med gennemførelsesforanstaltninger på lang sigt opretholdes en cost-benefit-balance for institutter og personer, der er omfattet af direktivet; nødvendigheden af at sørge for den fornødne fleksibilitet ved anvendelse af gennemførelsesforanstaltningerne ud fra en risikofølsom grundholdning; nødvendigheden af at sikre sammenhæng med anden EF-lovgivning på dette område; nødvendigheden af at beskytte Fællesskabet, dens medlemsstater og deres borgere mod følgerne af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

(48) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Intet i dette direktiv må

fortolkes eller gennemføres på en måde, der ikke er i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I EMNE, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme forbydes.
2. Følgende handlinger betragtes i forbindelse med dette direktiv som hvidvaskning af penge, hvis de begås forsætligt:
 - a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling, med det formål at fortie eller tilsløre formuegoderens ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at undrage sig de retlige konsekvenser heraf
 - b) fortielse eller tilsløring af formuegoderens art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af ejendomsretten til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
 - c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende — ved modtagelsen af disse goder - at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
 - d) medvirken i en af de handlinger, som er nævnt under de foregående litraer, samarbejde om eller forsøg på at begå en sådan handling, hjælp, tilskyndelse eller rådgivning med henblik på en sådan handling eller lettelse af dens gennemførelse.
3. Hvidvaskning af penge betragtes som sådan, uanset om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område.
4. I dette direktiv defineres "finansiering af terrorisme" som levering eller indsamling af midler på en hvilken som helst måde, både direkte og indirekte, med den hensigt at anvende dem eller med viden om, at de vil blive anvendt, helt eller delvist, til at gennemføre en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme [9].
5. Den viden, hensigt eller det formål, der skal foreligge som gerningsindhold i de handlinger, der er omhandlet i stk. 2 og 4, kan fastslås på grundlag af objektive faktiske forhold.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for:
 - 1) kreditinstitutter
 - 2) finansieringsinstitutter
 - 3) følgende juridiske eller fysiske personer under udøvelsen af deres erhverv:
 - a) revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere

b) notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, når de på deres klients vegne og for dennes regning deltager i en hvilken som helst finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom eller bistå ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klient i forbindelse med:

- i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder
 - ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver
 - iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti
 - iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber
 - v) oprettelse, drift eller ledelse af truste, selskaber eller lignende strukturer
- c) udbydere af tjenesteydelser til truste eller selskaber, der ikke i forvejen er omfattet af litra a) eller b)
- d) ejendomsmæglere
- e) andre fysiske eller juridiske personer, der handler med varer, hvis der betales med kontantbeløb på mindst 15000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- f) kasinoer.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at fysiske og juridiske personer, der udøver en finansiel aktivitet lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, således at der kun er ringe risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, ikke er omfattet af artikel 3, nr. 1) eller 2).

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "kreditinstitut": et foretagende som defineret i artikel 1, nr. 1), første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut [10] samt filialer som defineret i artikel 1, nr. 3), i nævnte direktiv, som er beliggende i Fællesskabet, og som er oprettet af kreditinstitutter med hjemsted i eller uden for Fællesskabet
- 2) "finansieringsinstitut":
 - a) et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og som udøver en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 14 i bilag I til direktiv 2000/12/EF, herunder vekselkontorer og pengeoverførselsvirksomheder
 - b) et forsikringselskab, der er behørigt godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring [11], for så vidt som det udøver aktiviteter, der er omfattet af nævnte direktiv
 - c) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter [12]
 - d) et institut for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier
 - e) et foretagende, der udøver forsikringsformidling som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling [13],

bortset fra forsikringsmæglere som omhandlet i nævnte direktivs artikel 2, nr. 7), hvis de formidler livsforsikringer og andre investeringsrelaterede forsikringer

f) filialer, der er beliggende i Fællesskabet og er oprettet af finansieringsinstitutter, som er omhandlet i litra a)-e), og hvis hjemsted er i eller uden for Fællesskabet

3) "formuegoder": aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter, herunder elektroniske eller digitale, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver

4) "kriminel handling": enhver form for strafbar deltagelse i en alvorlig lovovertrædelse

5) "alvorlige lovovertrædelser", mindst:

a) handlinger, der er omhandlet i artikel 1-4 i rammeafgørelse 2002/475/RIA

b) enhver af de lovovertrædelser, der er defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i De Forenede Nationers Konvention af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (Wienerkonventionen)

c) kriminelle organisationers handlinger som defineret i artikel 1 i Rådets fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998, om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater [14]

d) svig, i hvert fald grov svig, som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2 i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser [15]

e) bestikkelse

f) alle lovovertrædelser, som kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning på maksimalt over et år eller for de staters vedkommende, der i deres retssystem har en minimumstærskel for overtrædelser, alle overtrædelser, der kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning på minimum over seks måneder

6) "reel ejer": den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer kunden og/eller den fysiske person, efter hvis ordre en transaktion eller handling gennemføres. Den reel ejer omfatter mindst

a) for selskaber:

i) den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer en retlig enhed ved direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol over en tilstrækkelig procentdel af aktierne eller stemmerettighederne i denne retlige enhed, bl.a. ved hjælp af beholdninger af ihændehaveraktier, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen eller tilsvarende internationale standarder; en procentdel på 25 % plus én aktie eller én stemmerettighed betragtes som tilstrækkeligt til at opfylde dette kriterium

ii) den eller de fysiske personer, der på anden måde udøver kontrol over ledelsen af en retlig enhed

b) for retlige enheder som fonde og retlige arrangementer som truste, der administrerer og distribuerer midler:

- i) såfremt de fremtidige modtagere allerede kendes, den eller de fysiske personer, der modtager mindst 25 % af formuegoderne i et retligt arrangement eller en retlig enhed
 - ii) såfremt de enkeltpersoner, der skal nyde godt af det retlige arrangement eller den retlige enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det retlige arrangement eller den retlige enhed er oprettet eller fungerer
 - iii) den eller de fysiske personer, der udøver kontrol over mindst 25 % af formuegoderne i et retligt arrangement eller en retlig enhed.
- 7) "udbydere af tjenesteydelser til trustere og selskaber": en fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt leverer en af følgende tjenester til tredjemand:
- a) opretter selskaber eller andre juridiske personer
 - b) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som medlem af ledelsen i et selskab, deltager i et interessentskab eller en tilsvarende post i andre juridiske personer
 - c) sørger for en registreret adresse, en forretnings-, forvaltnings- eller postadresse og andre dertil knyttede tjenester til et selskab, et interessentskab eller en anden juridisk person eller et retligt arrangement
 - d) fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som forvalter af en viljesbestemt trust eller et tilsvarende retligt arrangement
 - e) fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som proformaaktionær for en anden person, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen eller tilsvarende internationale standarder
- 8) "politisk udsatte personer": fysiske personer, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv, samt sådanne personers umiddelbare familiemedlemmer eller personer der er kendt som deres nære medarbejdere
- 9) "forretningsforbindelser": et forretningsmæssigt, erhvervsmæssigt eller kommercielt forhold, som er knyttet til den erhvervsvirksomhed, som udøves af de institutioner og personer, der er omfattet af dette direktiv, og som på det tidspunkt, hvor kontakten etableres, forventes at være af en vis varighed
- 10) "tomt bankselskab (shell bank)": et kreditinstitut eller et institut, der driver tilsvarende virksomhed, såfremt det er oprettet i et land, hvor det ikke er fysisk til stede, således at der ikke er tale om nogen egentlig ledelse og administration, og som ikke er tilknyttet en reguleret finansiel koncern.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sørger for, at dette direktivs bestemmelser udvides helt eller delvis til også at omfatte erhverv og kategorier af virksomheder, der ikke er institutter og personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, men driver virksomhed, der er særlig egnet til at blive anvendt til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

2. Beslutter en medlemsstat at udvide dette direktivs bestemmelser til erhverv og kategorier af virksomheder ud over dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, underretter den Kommissionen herom.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan på det område, der er omfattet af dette direktiv, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at forhindre hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

KAPITEL II KUNDELEGITIMATIONSKRAV AFDELING 1 Generelle bestemmelser

Artikel 6

Medlemsstaterne forbyder deres kredit- og finansieringsinstitutter at føre anonyme konti eller anonyme bankbøger. Uanset artikel 9, stk. 6, skal medlemsstaterne i alle tilfælde kræve, at ejerne eller modtagerne af bestående anonyme konti eller anonyme bankbøger underkastes kundelegitimationsprocedure hurtigst muligt og i hvert fald inden nogen form for anvendelse af kontiene eller bankbøgerne.

Artikel 7

De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, gennemfører kundelegitimationsprocedurer i følgende tilfælde:

- a) når de etablerer forretningsforbindelser
- b) når de udfører lejlighedsvis transaktioner på mindst 15000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- c) når der er mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme uden hensyn til eventuelle afvigelser, fritagelser eller tærskler
- d) når der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige.

Artikel 8

1. Kundelegitimationsprocedurer omfatter følgende:

- a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra pålidelige og uafhængige kilder
- b) eventuel identifikation af den reelle ejer, idet der træffes risikobaserede og passende foranstaltninger for at kontrollere dennes identitet, således at instituttet eller personen med sikkerhed ved, hvem den reelle ejer er, herunder at der med hensyn til juridiske personer, trustere og tilsva-

rende retlige arrangementer træffes risikobaserede og passende foranstaltninger for at undersøge kundens ejer- og kontrolstruktur

c) indhentning af oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede omfang

d) vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen, herunder undersøgelse af transaktioner, der gennemføres som led i forretningsforbindelsen, for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med instituttets eller personens viden om kunden, forretnings- og risikoprofilen, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse samt ajourføring af dokumenter, data eller oplysninger.

2. De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, anvender hvert af de enkelte kriterier i stk. 1, men kan vedtage disse foranstaltningers omfang på grundlag af risikoen i forbindelse med kundekategorien, forretningsforbindelsen, produktet eller transaktionen. De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, skal kunne godtgøre over for de kompetente myndigheder, der er nævnt i artikel 37, herunder selvregulerende organer, at foranstaltningernes omfang må anses for at være passende i betragtning af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne kræver, at kontrollen af kundens og den egentlige ejers identitet skal ske før etableringen af en forretningsforbindelse eller udførelse af en transaktion.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade, at kontrollen af kundens og den egentlige ejers identitet sker under etableringen af en forretningsforbindelse, hvis dette bliver nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang og der kun er begrænset risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. I så tilfælde skal de pågældende procedurer afsluttes hurtigst muligt efter den første kontakt.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne i forbindelse med livsforsikringsvirksomhed tillade, at kontrollen af identiteten af modtageren i henhold til policen først finder sted efter etableringen af forretningsforbindelsen. I sådanne tilfælde skal kontrollen finde sted ved eller før udbetalingen hhv. på eller før det tidspunkt, hvor modtageren agter at udøve sin ret i henhold til policen.

4. Uanset stk. 1 og stk. 2, kan medlemsstaterne tillade åbning af en bankkonto, forudsat at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at der ikke gennemføres transaktioner af kunden eller på vegne af denne, før de ovenfor anførte krav er fuldstændig opfyldt.

5. Medlemsstaterne kræver, at det pågældende institut eller den pågældende person i tilfælde, hvor artikel 8, stk. 1, litra a)-c), ikke kan opfyldes, ikke må udføre transaktioner via en bankkonto, etablere forretningsforbindelsen eller udføre transaktionen eller skal bringe forretningsforbindelsen til ophør og overveje at underrette den finansielle efterretningssenhed i overensstemmelse med artikel 22.

Medlemsstaterne har ikke pligt til at anvende foregående afsnit i situationer, hvor notarer, andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere er i færd med at vurdere en klients retsstilling eller at forsvare eller repræsentere denne

under eller i forbindelse med en retssag, herunder at rådgive om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg.

6. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at gennemføre kundelegitimationsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for eksisterende kunder på passende tidspunkt på grundlag af en risikovurdering.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne kræver, at alle kasinokunder identificeres, og at identiteten kontrolleres, hvis de køber eller ombytter spillejetoner til en værdi af 2000 EUR eller derover.

2. Kasinoer, som er underlagt statstilsyn, opfylder under alle omstændigheder kundelegitimationskravene, hvis de registrerer, identificerer og kontrollerer deres kunders identitet allerede ved indgangen, eller før de kommer ind, uanset hvor store beløb der ombyttes til spillejetoner.

AFDELING 2

Lempede kundelegitimationskrav

Artikel 11

1. Uanset artikel 7, litra a), b) og d), artikel 8 og artikel 9, stk. 1, stilles de deri nævnte krav ikke til de af dette direktiv omfattede institutter og personer, når kunden er et i direktivet omhandlet kredit- eller finansieringsinstitut eller et kredit- eller finansieringsinstitut i et tredjeland, som i dette land skal opfylde krav svarende til de i direktivet fastsatte og er genstand for tilsyn med opfyldelsen heraf.

2. Uanset artikel 7, litra a), b) og d), artikel 8 og artikel 9, stk. 1, kan medlemsstaterne tillade de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, ikke at gennemføre kundelegitimationsprocedurer over for kunder, såsom:

a) noterede selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, som omhandlet i direktiv 2004/39/EF, i en eller flere medlemsstater, og noterede selskaber fra tredjelande, der er underlagt oplysningskrav, som er i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning

b) reelle ejere af fælles konti, som føres af notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv fra medlemsstaterne eller fra tredjelande, forudsat at de er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, der er i overensstemmelse med de internationale standarder, og at der føres tilsyn med, at de overholder disse krav, og forudsat at oplysningerne om den reelle ejers identitet på anmodning er tilgængelige for de institutter, der fungerer som depotinstitutter for de fælles konti

c) indenlandske offentlige myndigheder

eller over for andre kunder, hvor der kun er begrænset risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og som opfylder de tekniske kriterier, der er fastsat i artikel 40, stk. 1, litra b).

3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indsamler personer og institutioner, der er omfattet af dette direktiv, under alle omstændigheder tilstrækkelige oplysninger til at kunne fastslå, om en kunde kan komme i betragtning til at blive undtaget i henhold til disse stykker.

4. Medlemsstaterne underretter hinanden og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1 og 2, hhv. om andre tilfælde, hvor de tekniske kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, litra b), er opfyldt.

5. Uanset artikel 7, litra a), b) og d), artikel 8 og artikel 9, stk. 1, kan medlemsstaterne tillade, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, ikke gennemfører kundelegitimationsprocedurer med hensyn til

a) livsforsikringer, hvor den årlige præmie ikke overstiger 1000 EUR, eller engangspræmien ikke overstiger 2500 EUR

b) pensionsforsikringer, hvis der ikke er nogen tilbagekøbsklausul, og policen ikke kan bruges til sikkerhedsstillelse

c) pensionsordninger eller lignende, der udbetaler pension til ansatte, og hvor bidragene indbetales gennem fradrag i lønnen, og reglerne for den pågældende ordning ikke tillader overdragelse af et medlems rettigheder i henhold til ordningen

d) elektroniske penge, som defineret i artikel 1, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed [16], hvis det højeste beløb, der er overført til det elektroniske medium — forudsat at dette ikke kan genoplages — er 150 EUR, eller hvis der — såfremt mediet kan genoplages — i løbet af et kalenderår højst kan overføres et samlet beløb på 2500 EUR, medmindre ihændehaveren som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2000/46/EF har genindløst mindst 1000 EUR i det samme kalenderår

eller med hensyn til andre produkter eller transaktioner, hvor der kun er begrænset risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og som opfylder de tekniske kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, litra b).

Artikel 12

Når Kommissionen træffer en afgørelse efter artikel 40, stk. 4, forbyder medlemsstaterne de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at anvende lempede legitimationskrav over for kredit- og finansieringsinstitutter eller noterede selskaber fra det pågældende tredjeland eller andre virksomheder i forbindelse med situationer, hvor de tekniske kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, litra b), er opfyldt.

AFDELING 3

Skærpede kundelegitimationskrav

Artikel 13

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at skærpe kundelegitimationsforanstaltningerne på grundlag af en vurdering af risikoen, ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 7 og 8 og artikel 9, stk. 6, i situationer, som i sig selv indebærer en øget risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og i hvert fald i de situationer, der er beskrevet i stk. 2, 3 og 4, og med hensyn til andre situationer, der frembyder en høj risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og som opfylder de tekniske kriterier der er fastsat, jf. artikel 40, stk. 1, litra c).

2. Hvis kunden ikke har været fysisk til stede for at legitimere sig, pålægger medlemsstaterne disse institutter og personer at træffe særlige, passende foranstaltninger til at opveje den højere risiko, f.eks. en eller flere af følgende foranstaltninger:

a) sikring af, at kundens identitet fastslås ved supplerende dokumenter, data eller oplysninger

b) supplerende foranstaltninger for at kontrollere eller certificere de udleverede dokumenter eller kræve en bekræftende attesting fra et kredit- eller finansieringsinstitut, der er omfattet af dette direktiv

c) sikring af, at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et kreditinstitut.

3. Ved grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser med korrespondentinstitutter fra tredjelande pålægger medlemsstaterne deres kreditinstitutter:

a) at indhente tilstrækkelige oplysninger om modparten til fuldt ud at forstå, hvori dens virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger at bedømme det pågældende instituts renommé og tilsynets kvalitet

b) at vurdere korrespondentinstitutets kontrol med, at der ikke foregår hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme

c) at indhente godkendelse hos den øverste ledelse, inden der etableres nye korrespondentbankforbindelser

d) at dokumentere de enkelte institutters respektive ansvar

e) at sikre sig i forbindelse med "gennemstrømningskonti", at korrespondentinstituttet har identitetskontrolleret de kunder, der har direkte adgang til korrespondentbankens konti, og desuden vedvarende har gjort dette, samt at korrespondentinstituttet er i stand til at forelægge førstnævnte institut relevante kundelegitimationsoplysninger efter anmodning.

4. Ved transaktioner eller forretningsforbindelser med politisk udsatte personer med bopæl i en anden medlemsstat eller et tredjeland pålægger medlemsstaterne institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv,

a) at råde over hensigtsmæssige, risikobaserede procedurer til at afgøre, om kunden er en politisk udsat person

b) at indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering af forretningsforbindelser med sådanne kunder

c) at træffe passende foranstaltninger til at fastslå de formue- og indtægtskilder, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen

d) at gennemføre skærpet vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen.

5. Medlemsstaterne forbyder kreditinstitutter at indgå eller opretholde en korrespondentbankforbindelse med et tomt bankselskab (shell bank) og kræver, at kreditinstitutter træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de ikke indgår eller opretholder korrespondentforbindelser med en bank, som notorisk tillader, at dens konti anvendes af tomme bankselskaber.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, er særlig opmærksomme på enhver risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i forbindelse med produkter eller transaktioner, som kan fremme anonymitet, og om nødvendigt træffer foranstaltninger for at forebygge, at de benyttes til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

AFDELING 4

Tredjemands opfyldelse af kravene

Artikel 14

Medlemsstaterne kan tillade, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, overlader det til tredjemand at opfylde kravene i artikel 8, stk. 1, litra a)-c). Ansvar for opfyldelsen af nævnte krav påhviler dog i sidste instans de institutter eller de personer, der benytter sig af tredjemand, og som er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

1. Når en medlemsstat tillader, at kredit- og finansieringsinstitutter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) eller 2), og som er beliggende på dens område, i samme medlemsstat benyttes som tredjemand, tillader den under alle omstændigheder, at dens institutter og personer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 14 anerkender og accepterer resultatet af kundelegitimationsprocedurerne, jf. artikel 8, stk. 1, litra a)-c), der gennemføres i henhold til dette direktiv af et institut som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) eller 2), i en anden medlemsstat (bortset fra vekselkontorer og pengeoverførselsvirksomheder), og som opfylder kravene i artikel 16 og 18, uanset om de dokumenter eller data, disse krav er baseret på, er forskellige fra dem, der stilles i den medlemsstat, hvor kunden henvender sig.

2. Når en medlemsstat tillader, at vekselkontorer og pengeoverførselsvirksomheder, der er omhandlet i artikel 3, nr. 2), litra a), og som er beliggende på dens område, i samme medlemsstat benyttes som tredjemand, tillader den under alle omstændigheder, at disse i overensstemmelse med artikel 14 anerkender og accepterer resultatet af kundelegitimationsprocedurerne, jf. artikel 8, stk. 1, litra a)-c), der gennemføres i henhold til dette direktiv af samme institutkategori i en anden medlemsstat, og som opfylder kravene i artikel 16 og 18, uanset om de dokumenter eller data, disse krav er baseret på, er forskellige fra dem, der stilles i den medlemsstat, hvor kunden henvender sig.

3. Når en medlemsstat tillader, at de personer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a)-c), og som er bosiddende på dens område, i samme medlemsstat benyttes som tredjemand, tillader den under alle omstændigheder, at disse i overensstemmelse med artikel 14 anerkender og accepterer resultatet af kundelegitimationsprocedurerne, jf. artikel 8, stk. 1, litra a)-c), der gennemføres i henhold til dette direktiv af en person som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a)-c), i en anden medlemsstat, og som opfylder kravene i artikel 16 og 18, uanset om de dokumenter eller data, disse krav er baseret på, er forskellige fra dem, der stilles i den medlemsstat, hvor kunden henvender sig.

Artikel 16

1. I denne afdeling forstås ved "tredjemand": institutter og personer, der er anført i artikel 2, eller tilsvarende institutter eller personer i et tredjeland, som opfylder følgende krav:

- a) de er registreringspligtige i overensstemmelse med gældende lov
- b) de gennemfører kundelegitimationsprocedurerne og opbevarer registreringer som omhandlet i dette direktiv eller svarende hertil, og der føres tilsyn med, at de opfylder kravene i dette direktiv i overensstemmelse med kapitel V, afdeling 2, eller de er beliggende i et tredjeland, der stiller krav svarende til kravene i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne underretter hinanden og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1, litra b).

Artikel 17

Træffer Kommissionen afgørelse efter artikel 40, stk. 4, forbyder medlemsstaterne de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at benytte sig af tredjemand fra det pågældende tredjeland for at opfylde kravene i artikel 8, stk. 1, litra a)-c).

Artikel 18

1. Tredjemand stiller omgående oplysninger, der anmodes om i henhold til kravene i artikel 8, stk. 1, litra a)-c), til rådighed for det institut eller den person omfattet af dette direktiv, som kunden henvises til.

2. Tredjemand fremsender omgående efter anmodning relevante kopier af identifikations- og kontroloplysningerne og anden relevant dokumentation om kundens eller den egentlige ejers identitet til det institut eller den person omfattet af dette direktiv, som kunden henvises til.

Artikel 19

Denne afdeling gælder ikke for udliciterings- eller agenturforhold, hvor den person, der udliciterer, eller agenten på grundlag af et kontraktarrangement skal betragtes som en del af det institut eller den person, der er omfattet af dette direktiv.

KAPITEL III

UNDERRETNINGSPLIGT

AFDELING 1

Generelle bestemmelser

Artikel 20

Medlemsstaterne kræver, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, er særlig opmærksomme på enhver aktivitet, som de på grund af dens karakter særligt finder kan have tilknytning til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og især på komplekse eller usædvanlig store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål.

Artikel 21

1. De enkelte medlemsstater opretter en finansiell efterretningsenhed for effektivt at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.
2. Den finansielle efterretningsenhed oprettes som en central national enhed. Den er ansvarlig for at modtage, og, hvor det er tilladt, anmode om, analysere og viderebringe underretninger om mulig hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller underretninger som kræves i henhold til nationale love eller regler, til de kompetente myndigheder. Den tildeles tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre sine opgaver.
3. Medlemsstaterne sørger for, at den finansielle efterretningsenhed har hurtig direkte eller indirekte adgang til de oplysninger om finansielle forhold, administration og retshåndhævelse, som den skal bruge for at kunne udføre sine opgaver korrekt.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, og i givet fald deres ledelse og ansatte at samarbejde fuldt ud:
 - a) ved omgående at underrette den finansielle efterretningsenhed på eget initiativ, når det institut eller den person, der er omfattet af dette direktiv, ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at der gennemføres eller er gennemført eller gjort forsøg på at gennemføre hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme
 - b) ved omgående efter anmodning fra den finansielle efterretningsenhed at give denne alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den gældende lovgivning.
2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger fremsendes til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, på hvis område det institut eller den person, der fremsender dem, er beliggende. Fremsendelsen varetages normalt af den eller de personer, som er udpeget i henhold til procedurerne i artikel 34.

Artikel 23

1. Uanset artikel 22, stk. 1, kan medlemsstaterne, hvad angår personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), udpege et egnet selvregulerende organ for det pågældende erhverv som den myndighed, der skal underrettes i første omgang i stedet for den finansielle efterretningsenhed. Med forbehold af stk. 2 sender det udpegede selvregulerende organ i sådanne tilfælde hurtigt og ufiltreret oplysningerne til den finansielle efterretningsenhed.

2. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at anvende de krav, der er fastsat i artikel 22, stk. 1, på notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabskyn- dige og skatterådgivere med hensyn til oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en af deres klienter i forbindelse med, at de vurderer den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgivning om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg, uanset om oplysningerne modtages eller indhen- tes før, under eller efter retssagen.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne kræver, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, afhol- der sig fra at udføre transaktioner, som de ved har eller mistænker for at have forbindelse med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, før de har truffet de nødvendige foran- staltninger, jf. artikel 22, stk. 1, litra a). I overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivning kan der gives instrukser om, at transaktionen ikke må gennemføres.

2. Hvis der er mistanke om, at en sådan transaktion vil kunne føre til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og det er umuligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne forhindre retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvasknings- eller terrorismefinansieringstransaktion, underretter de pågældende institutter og personer den finansielle efterretningsenhed umiddelbart derefter.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne sikrer, at myndighederne som omhandlet i artikel 37, hvis de under kontrol- besøg hos de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, eller på anden måde opda- ger forhold, som kunne være knyttet til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, omgående underretter den finansielle efterretningsenhed derom.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsorganer, som ved lov eller anden bestemmelse har til opgave at overvåge aktie-, valuta- og finansderivatmarkederne, underretter den finansielle efterretnings- enhed, hvis de opdager forhold, som kunne stå i forbindelse med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 26

Det forhold, at et institut eller en person, der er omfattet af dette direktiv, eller deres ansatte eller ledelse i god tro, jf. artikel 22, stk. 1, og artikel 23, meddeler de i artikel 22 og 23 omhandlede oplysninger, betragtes ikke som brud på en eventuel tavshedspligt i henhold til kontrakt eller lov

eller administrative bestemmelser og påfører ikke instituttet eller personen eller deres ledelse eller ansatte nogen form for ansvar.

Artikel 27

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at beskytte ansatte hos de institutter eller personer, der er omfattet af dette direktiv, mod trusler eller repressalier, når de underretter om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til den finansielle efterretningsenhed.

AFDELING 2 Oplysningsforbud

Artikel 28

1. De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, samt deres ledelse og ansatte må ikke oplyse den pågældende kunde eller tredjemand om, at der er sendt oplysninger i henhold til artikel 22 og 23, eller at der er eller eventuelt vil blive iværksat en efterforskning vedrørende hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.
2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke videregivelse af oplysninger til de myndigheder, der er omhandlet i artikel 37, herunder de selvregulerende organer, eller videregivelse af oplysninger med henblik på strafferetlig forfølgelse.
3. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem institutioner fra medlemsstaterne eller fra tredjelande, hvis de opfylder betingelserne i artikel 11, stk. 1, og tilhører samme gruppe som defineret i artikel 2, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat [17].
4. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), fra medlemsstater eller fra tredjelande, hvor der gælder krav svarende til dette direktivs, forudsat de pågældende udfører deres virksomhed inden for samme retlige enhed eller netværk, uanset om de er arbejdstagere. I forbindelse med denne artikel forstås ved et netværk den mere omfattende struktur, som personen tilhører, og som har fælles ejerskab, fælles ledelse og fælles kontrol med overholdelsen af relevante forskrifter.
5. For så vidt angår institutter eller personer som er nævnt i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), samt nr. 3), litra a) og b), vil forbuddet i stk. 1 i tilfælde, der vedrører den samme kunde og den samme transaktion, hvori to eller flere institutter eller personer er involveret, ikke forhindre udveksling af sådanne oplysninger mellem de relevante institutter og personer, såfremt disse er beliggende i en medlemsstat eller i et tredjeland, hvor der gælder krav svarende til dette direktivs, og der for dem gælder tilsvarende forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger. De udvekslede oplysninger må kun anvendes med henblik på at forebygge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

6. Når de i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), omhandlede personer forsøger at få en klient til at afstå fra begå en lovstridig handling, betragtes det ikke som en oplysning som omhandlet i stk. 1.

7. Medlemsstaterne underretter hinanden og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 3, 4 eller 5.

Artikel 29

Træffer Kommissionen afgørelse i henhold til artikel 40, stk. 4, forbyder medlemsstaterne udveksling af oplysninger mellem institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, og institutter og personer fra det pågældende tredjeland.

KAPITEL IV

OPBEVARING AF REGISTRERINGER SAMT STATISTISKE DATA

Artikel 30

Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at opbevare følgende dokumenter og oplysninger til brug i efterforskning eller analyser af mulig hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, der foretages af den finansielle efterretningsenhed eller andre kompetente myndigheder i henhold til national lovgivning:

a) med hensyn til kundelegitimation opbevares en kopi eller henvisninger til det krævede bevismateriale i en periode på mindst fem år efter, at kundeforholdet er ophørt

b) med hensyn til forretningsforbindelser og transaktioner opbevares dokumentation og registreringer bestående af originaldokumenter eller kopier med tilsvarende beviskraft i henhold til national lovgivning i mindst fem år efter, at transaktionerne er gennemført, eller forretningsforbindelsen er ophørt.

Artikel 31

1. Medlemsstaterne pålægger de kredit- og finansieringsinstitutter, der er omfattet af dette direktiv, i givet fald at træffe relevante foranstaltninger, der mindst svarer til dette direktivs krav med hensyn til kundelegitimation og opbevaring af registreringer i deres filialer i tredjelands og i datterselskaber i tredjelands, hvor de har aktiemajoriteten.

Medlemsstaterne pålægger de pågældende kredit- og finansieringsinstitutter at underrette de kompetente myndigheder i den relevante medlemsstat, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af sådanne tilsvarende foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, første afsnit, og hvor der kunne tilstræbes en løsning ved en samordnet optræden.

3. Medlemsstaterne kræver, at kredit- eller finansieringsinstitutterne træffer yderligere foranstaltninger til en effektiv håndtering af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af ter-

rorisme, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, første afsnit.

Artikel 32

Medlemsstaterne kræver, at deres kredit- og finansieringsinstitutter har ordninger, der gør det muligt for dem i henhold til deres nationale lovgivning at svare hurtigt og fyldestgørende, når den finansielle efterretningsenhed eller andre myndigheder henvender sig for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne fysiske eller juridiske personer, og hvori disse forbindelser består.

Artikel 33

1. Medlemsstaterne sikrer gennem omfattende statistikker over forhold, der er relevante for effektiviteten af deres ordninger for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, at de kan vurdere disse ordningers effektivitet.
2. Sådanne statistikker omfatter mindst antallet af underretninger til den finansielle efterretningsenhed om mistænkelige transaktioner, den videre behandling af underretningerne og, angivet på årsbasis antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer og antallet af personer, der er blevet dømt for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, samt størrelsen af indefrosne, beslaglagte eller konfiskerede beløb.
3. Medlemsstaterne sikrer, at en konsolideret oversigt over disse statistikker offentliggøres.

KAPITEL V

HÅNDHÆVELSESFORANSTALTNINGER

AFDELING 1

Interne procedurer, uddannelse og feedback

Artikel 34

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at indføre passende og egnede politikker og procedurer for kundelegitimation, underretning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, kontrol med overholdelsen af de relevante forskrifter og kommunikation for at forebygge og forhindre hvidvasknings- eller terrorismefinansieringstransaktioner.
2. Medlemsstaterne pålægger de institutter, der er omfattet af dette direktiv, at give oplysninger om relevante politikker og procedurer, når de finder anvendelse på filialer og datterselskaber i tredjelande, hvor disse institutter har aktiemajoriteten.

Artikel 35

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at deres berørte medarbejdere er bekendt med de bestemmelser, der er gældende på baggrund af dette direktiv.

Disse foranstaltninger indebærer bl.a., at vedkommende medarbejdere deltager i særlige efteruddannelsesprogrammer, således at de får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og instrueres i, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Hvis en fysisk person, der falder ind under en af kategorierne i artikel 2, stk. 1, nr. 3), udøver sit erhverv som medarbejder hos en juridisk person, skal forpligtelserne i denne afdeling gælde den juridiske og ikke den fysiske person.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, har adgang til aktuelle oplysninger om de metoder, der anvendes ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og om indikationer, der kan hjælpe til at opdage mistænkelige transaktioner.

3. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt hurtig feedback vedrørende anvendeligheden og opfølgningen af underretninger om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

AFDELING 2

Tilsyn

Artikel 36

1. Medlemsstaterne træffer bestemmelser om, at vekselkontorer og udbydere af tjenester til trustere og selskaber skal godkendes eller registreres, og at kasinoer skal registreres for lovligt at kunne drive virksomhed. Med forbehold af fremtidig fællesskabslovgivning vedtager medlemsstaterne, at pengeoverførselsvirksomheder skal godkendes eller registreres for lovligt at kunne drive virksomhed.

2. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at afslå godkendelse eller registrering af de i stk. 1 omhandlede virksomheder, hvis de ikke finder det godtgjort, at de personer, som i praksis leder eller skal lede disse virksomheders drift, eller reelle ejere er hæderlige.

Artikel 37

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder som et minimum effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene i dette direktiv overholdes af de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, herunder beføjelse til at kræve fremlæggelse af alle oplysninger, der er relevante for at føre tilsyn med direktivets overholdelse og gennemføre kontrol heraf, samt har tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre deres funktioner.

3. For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter og kasinoer, skal de kompetente myndigheder have udvidede tilsynsbeføjelser, navnlig mulighed for at foretage inspektioner på stedet.

4. For så vidt angår de fysiske og juridiske personer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a)-e), kan medlemsstaterne tillade, at de i stk. 1 nævnte opgaver udføres på grundlag af en risikovurdering.

5. For så vidt angår de personer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), kan medlemsstaterne tillade, at de i stk. 1 nævnte opgaver udføres af selvregulerende organer, når blot disse overholder stk. 2.

AFDELING 3

Samarbejde

Artikel 38

Kommissionen yder den bistand, der er nødvendig for at lette koordineringen, herunder informationsudveksling mellem de finansielle efterretningsenheder i Fællesskabet.

AFDELING 4

Sanktioner

Artikel 39

1. Medlemsstaterne sørger for, at fysiske og juridiske personer, der er omfattet af dette direktiv, kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages til gennemførelse af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

2. Med forbehold af medlemsstaternes ret til at pålægge strafferetlige sanktioner sørger medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning for, at der kan træffes passende administrative foranstaltninger eller anvendes administrative sanktioner over for kredit- og finansieringsinstitutter, såfremt de overtræder de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv. Medlemsstaterne sørger for, at sådanne foranstaltninger eller sanktioner er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

3. For så vidt angår juridiske personer, sørger medlemsstaterne for, at de i hvert fald kan drages til ansvar for de overtrædelser, der er omhandlet i stk. 1, hvis sådanne overtrædelser begås til deres fordel af en person, som handler enten individuelt eller som led i et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling i den juridiske person, baseret på

a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person eller

b) en bemyndigelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller

c) en bemyndigelse til at udøve kontrol internt i den juridiske person.

4. Ud over de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3, sørger medlemsstaterne for, at juridiske personer kan drages til ansvar, når det forhold, at en af de i stk. 3 nævnte personer ikke har ført tilsyn

eller udøvet kontrol, har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de i stk. 1 omhandlede lovovertrædelser til fordel for den juridiske person.

KAPITEL VI GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 40

1. For at tage højde for den tekniske udvikling i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 41, stk. 2, vedtage følgende gennemførelsesforanstaltninger:

a) afklaring af de tekniske aspekter ved definitionerne i artikel 3, nr. 2), litra a) og d), og nr. 6), 7), 8), 9) og 10)

b) indførelse af tekniske kriterier til vurdering af, om der i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2 og 5, er en lille risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme

c) indførelse af tekniske kriterier til vurdering af, om der i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 13, er en stor risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme

d) indførelse af tekniske kriterier til vurdering af, om det i henhold til artikel 2, stk. 2, er berettiget ikke at anvende dette direktiv på bestemte fysiske eller juridiske personer, der udøver finansielle aktiviteter lejlighedsvis eller på et meget begrænset grundlag.

2. Under alle omstændigheder vedtager Kommissionen de første foranstaltninger til gennemførelse af stk. 1, litra b) og d), senest den 15. juni 2006.

3. Efter proceduren i artikel 41, stk. 2, tilpasser Kommissionen de beløb, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra e), artikel 7, litra b), artikel 10, stk. 1, og artikel 11, stk. 5, litra a) og d), under hensyntagen til fællesskabslovgivningen, den økonomiske udvikling og ændringer i internationale standarder.

4. Hvis Kommissionen mener, at et tredjeland ikke opfylder betingelserne i artikel 11, stk. 1 eller 2, artikel 28, stk. 3, 4 eller 5, eller i de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1, litra b), i nærværende artikel eller i artikel 16, stk. 1, litra b), eller at lovgivningen i det pågældende tredjeland ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 31, stk. 1, første afsnit, skal den vedtage en beslutning herom efter proceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 41

1. Kommissionen bistås af et udvalg til forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, i det følgende benævnt "udvalget".

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, og forudsat, at de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter denne procedure, ikke ændrer de væsentlige bestemmelser i dette direktiv.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. Med forbehold af allerede vedtagne gennemførelsesforanstaltninger stilles gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv om vedtagelse af tekniske bestemmelser og afgørelser, jf. stk. 2, i bero indtil fire år efter direktivets ikrafttræden. Europa-Parlamentet og Rådet kan på forslag fra Kommissionen efter proceduren i traktatens artikel 251 forlænge gyldigheden af de pågældende bestemmelser og foretager en gennemgang med henblik herpå inden udløbet af de fire år.

KAPITEL VII AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 42

Senest den 15. december 2009 og mindst hvert tredje år herefter udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionens første rapport omfatter en særlig undersøgelse af behandlingen af advokater og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv.

Artikel 43

Senest den 15. december 2010 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om tærskelprocentsatserne i artikel 3, nr. 6), idet den lægger særlig vægt på det nyttige i og de mulige følger af at nedsætte procentsatserne i artikel 3, nr. 6), litra a), nr. i), og litra b), nr. i) og iii), fra 25 % til 20 %. På grundlag af rapporten kan Kommissionen fremsætte forslag til ændring af dette direktiv.

Artikel 44

Direktiv 91/308/EØF ophæves.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og sammenholdes med den i bilaget anførte sammenligningstabel.

Artikel 45

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 15. december 2007. De meddeler omgående Kommissionen teksten til disse forskrifter samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 46

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 47

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. oktober 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

J. Borrell Fontelles

Formand

På Rådets vegne

D. Alexander

Formand

[1] Udtalelse af 11.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

[2] EUT C 40 af 17.2.2005, s. 9.

[3] Europa-Parlamentets udtalelse af 26.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.9.2005.

[4] EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76).

[5] EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1.

[6] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

[7] EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4.

[8] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

[9] EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

[10] EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).

[11] EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

[12] EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

[13] EUT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

[14] EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

[15] EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

[16] EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.

[17] EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Dette direktiv

Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 2, litra a)
Artikel 1, stk. 2, litra b)
Artikel 1, stk. 2, litra c)
Artikel 1, stk. 2, litra d)
Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 4
Artikel 1, stk. 5
Artikel 2, stk. 1, nr. 1)
Artikel 2, stk. 1, nr. 2)
Artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d)-f)
Artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra c)
Artikel 2, stk. 2
Artikel 3, nr. 1)
Artikel 3, nr. 2), litra a)
Artikel 3, nr. 2), litra b)
Artikel 3, nr. 2), litra c)
Artikel 3, nr. 2), litra d)
Artikel 3, nr. 2), litra e)
Artikel 3, nr. 2), litra f)
Artikel 3, nr. 3)
Artikel 3, nr. 4)
Artikel 3, nr. 5)
Artikel 3, nr. 5), litra a)
Artikel 3, nr. 5), litra b)
Artikel 3, nr. 5), litra c)
Artikel 3, nr. 5), litra d)
Artikel 3, nr. 5), litra e)
Artikel 3, nr. 5), litra f)

Artikel 3, nr. 6)
Artikel 3, nr. 7)
Artikel 3, nr. 8)
Artikel 3, nr. 9)
Artikel 3, nr. 10)
Artikel 4

Direktiv 91/308/EØF

Artikel 2
Artikel 1, litra C)
Artikel 1, litra C), nr. 1
Artikel 1, litra C), nr. 2
Artikel 1, litra C), nr. 3
Artikel 1, litra C), nr. 4
Artikel 1, litra C), stk. 3

Artikel 1, litra C), stk. 2
Artikel 2a, nr. 1
Artikel 2a, nr. 2
Artikel 2a, nr. 3-7

Artikel 1, litra A)
Artikel 1, litra B), nr. 1
Artikel 1, litra B), nr. 2
Artikel 1, litra B), nr. 3
Artikel 1, litra B), nr. 4

Artikel 1, litra B), andet afsnit
Artikel 1, litra D)
Artikel 1, litra E), første afsnit
Artikel 1, litra E), andet afsnit

Artikel 1, litra E), første led
Artikel 1, litra E), andet led
Artikel 1e, tredje led
Artikel 1e, fjerde led
Artikel 1, litra E), femte led og tredje afsnit

Artikel 12

Artikel 5	Artikel 15
Artikel 6	
Artikel 7, litra a)	Artikel 3, stk. 1
Artikel 7, litra b)	Artikel 3, stk. 2
Artikel 7, litra c)	Artikel 3, stk. 8
Artikel 7, litra d)	Artikel 3, stk. 7
Artikel 8, stk. 1, litra a)	Artikel 3, stk. 1
Artikel 8, stk. 1, litra b)-d)	
Artikel 8, stk. 2	
Artikel 9, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 9, stk. 2-6	
Artikel 10	Artikel 3, stk. 5 og 6
Artikel 11, stk. 1	Artikel 3, stk. 9
Artikel 11, stk. 2	
Artikel 11, stk. 3 og 4	
Artikel 11, stk. 5, litra a)	Artikel 3, stk. 3
Artikel 11, stk. 5, litra b)	Artikel 3, stk. 4
Artikel 11, stk. 5, litra c)	Artikel 3, stk. 4
Artikel 11, stk. 5, litra d)	
Artikel 12	
Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 3, stk. 10 og 11
Artikel 13, stk. 3-5	
Artikel 13, stk. 6	Artikel 5
Artikel 14	
Artikel 15	
Artikel 16	
Artikel 17	
Artikel 18	
Artikel 19	
Artikel 20	Artikel 5
Artikel 21	
Artikel 22	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 23	Artikel 6, stk. 3
Artikel 24	Artikel 7
Artikel 25	Artikel 10
Artikel 26	Artikel 9
Artikel 27	
Artikel 28, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 28, stk. 2-7	

Artikel 29	
Artikel 30, litra a)	Artikel 4, første led
Artikel 30, litra b)	Artikel 4, andet led
Artikel 31	
Artikel 32	
Artikel 33	
Artikel 34, stk. 1	Artikel 11, stk. 1, litra a)
Artikel 34, stk. 2	
Artikel 35, stk. 1, første afsnit	Artikel 11, stk. 1, litra b), første punktum
Artikel 35, stk. 1, andet afsnit	Artikel 11, stk. 1, litra b), andet punktum
Artikel 35, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 1, andet afsnit
Artikel 35, stk. 2	
Artikel 35, stk. 3	
Artikel 36	
Artikel 37	
Artikel 38	
Artikel 39, stk. 1	Artikel 14
Artikel 39, stk. 2-4	
Artikel 40	
Artikel 41	
Artikel 42	Artikel 17
Artikel 43	
Artikel 44	
Artikel 45	Artikel 16
Artikel 46	Artikel 16
